Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2343 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 16 noiembrie 1957

Scrisori din colectivă (II)

Zile de toamnă pe ogorul cel mare

Călătoream într-o „roabă" (așa se numește aici șareta cu două roți) trasă de un cal alb, neastîmpărat, pe pămîntul cel mare al colectivei, o moșie uluitor de întinsă, fără nici o ridicătură, de 2621 de hectare. Vizitiul și totodată interlocutorul meu e un tînăr de vreo 26 de ani, blond, cu ochi albaștri-spălăciți, încălțat în niște cizme pline de noroi.

Cînd acest tînăr venise la colectivă oamenii au întrebat curioși:

— Cine e?

— Inginerul nostru agronom.

După acest răspuns tînărul nostru era măsurat din tălpi și pînă în creștet și invers, cu puțină încredere.

In 1954 utemistul Szigeti Zoltan se găsea încă la institutul agronomic din Cluj, secția maghiară. In acel an terminase facultatea și a fost numit inginer la punctul agricol Sanislău. Pentru că la facultate se dovedise sîrguincios și bine pregătit i s-a încredințat, după puțin timp, munca de mare răspundere de a fi inginerul uneia din cele mai mari colective ale țării — „Inainte" — Berveni.

Asta a fost însă la început. Nu e mult de atunci, dar tînărul inginer a și uitat zilele acelea cînd priceperea lui a fost pusă la îndoială. Bervenenii cîntăresc individul cu judecata dreaptă a omului simplu, care are un singur etalon: munca. Se pare că adevăratul examen de stat inginerul utemist Szigeti aici l-a dat, la colectiva din Berveni, în fața unor oameni simpli, însă profesori severi, exigenți. Tînărul inginer luase cu succes și acest examen. „Tovarășul inginer" e acum unul din cei mai populari oameni ai colectivei.

In fiecare zi se scoală în zori, se îmbracă repede în cămăruța-i din sediul colectivei și iese la ședința brigadierilor. După asta se azvîrle în „roabă" și colindă cîmpurile întinse, apărînd tocmai acolo unde este mai multă nevoie de sfatul lui.

Szigeti Zoltan a îndrăgit pămîntul la o vîrstă fragedă, în copilărie. Vințe Baci, bunicul său, avusese un petec de pămînt. Aici venea micul Zoltan să dea o mînă de ajutor bunicului. Părinții săi n-au avut pămînt. Pe petecul de ogor al bunicului, primii stropi de sudoare de pe fruntea de copil a lui Zoltan s-au amestecat cu pămîntul, pecetluind o sfîntă frăție. Cînd a ajuns mare, Zoltan nu și-a pus problema la ce facultate să-și continuie studiile. Asta o hotărîse de mult: la agronomie. Terminîndu-și studiile a crezut că e atotștiutor în ale pămîntului. Abia la colectivă însă, unde a dat examenul cel mare, și-a dat seama că nu totul e așa cum a învățat pe băncile institutului.

— Uite, de pildă, spune tînărul inginer, pe pămîntul nostru nu poți face arătură adîncă și apoi să însămînțezi. Așa-i pămîntul de aici, nu prinde sămînță în arătura adîncă proaspătă. Noi facem arătura adîncă vara, odată cu treierișul și apoi discuim înainte de semănat.

Nu putem spune că înainte de venirea tînărului inginer, la colectiva din Berveni nu se făcea agricultură înaintată. Ba da. Utemistul Szigeti Zoltan a introdus însă cele mai avansate metode de lucrare a pămîntului, iar pe cele folosite deja de colectiviști le-a lărgit. Toate acestea, adică miezul muncii și strădaniei sale de pînă acum, tînărul inginer le rezumă într-o propozițiune: „Am aplicat metode agrotehnice complexe".

Ce înseamnă asta? A fost aplicată introducerea asolamentului rațional. Apoi tînărul inginer a făcut mare tărăboi ca să se cumpere cît mai multe îngrășăminte chimice. Anul trecut, de pildă, 5 vagoane de îngrășăminte chimice au fost răspîndite pe ogoare.

Bervenii au vreo patru feluri de pămînt, fiecare fel cu particularitățile sale. Asta a dat multă bătaie de cap inginerului. El a introdus trei asolamente diferite.

— Porumbul se însămînțează în pătrat? — pun întrebarea, ca să aflu dacă o asemenea metodă, bine cunoscută în toată țara, e aplicată și la Berveni.

— Și-n pătrat — vine răspunsul. In total am aplicat 9 feluri de însămînțare a porumbului.

Tînărul inginer scoate o hîrtie din buzunar și-mi arată:

— Variantele 2,3 și 4, cum vedeți, au dat rezultatele cele mai bune pe loturile experimentale.

Inginerul îmi tot explica în ce constau metodele acestea, dar ochii îi erau ațintiți spre ogorul pe care colectiviștii desăvîrșeau ultimele lucrări ale anului.

Pe ogorul acesta și-n acest an s-au obținut recolte frumoase: la grîu 1922 kg. la hectar, la orz 2340 kg., la secară 2560 kg., la cînepă 5848 kg., la porumb 4000 kg. boabe, la sfeclă de zahăr 20.000 kg., la sfeclă furajeră 30.000 kg., la cartofi 14.000 kg. Ogorul cel mare a fost darnic cu oamenii care l-au muncit bine și cu pricepere.

Acum poate să ningă

Pe ogorul cel mare al colectivei se dă ultimul asalt. E sfîrșitul unui an agricol și începutul altuia. Pe fețele oamenilor se așterne bucuria împlinirii tuturor lucrărilor pe cîmp. Grăbesc tăierea ultimilor tulei, căci tractoriștii „amenință" că dau buzna cu mașinile peste ei, oamenii se ceartă pentru te miri ce, însă abia își pot stăpîni în același timp zîmbetul de pe buze. Porumbul a fost recoltat pe cele 350 de hectare, cartofii la fel de pe 150 hectare și floarea soarelui, și sfecla, și toate roadele de toamnă ale pămîntului.

Inchipuiți-vă, colectiva n-are atîtea magazii ca să cuprindă tot belșugul ogorului uriaș. Colectiviștii au primit din această cauză nu un avans de 40 la sută ci mai toate produsele. Direct de la recoltare căruțele au fost cîntărite și multe au plecat spre casele colectiviștilor. Podurile celor din Berveni gem de atîta belșug.

Inginerul Zoltan îmi spunea că 90 la sută din terenul planificat e însămînțat. Avea dreptate că pînă voi termina de scris articolul, ei vor încheia însămînțările.

Și, peste acest ultim freamăt, în cîmp s-a auzit glasul grav, liniștitor al brigadierului Saio Laios, ai cărui oameni au fost cei mai harnici în această campanie:

— Ei, de acum poate să ningă.

Asta înseamnă că toate s-au terminat cu bine, că s-au încheiat socotelile unui an. Inseamnă că oamenii se pot ocupa cu tăierea porcilor pentru sărbătorile de iarnă, se pot începe cursurile agro-zootehnice și celelalte activități din serile lungi de iarnă.

Cei care mai rămîn pe ogoare

Cîmpul nu rămîne totuși părăsit. Mai rămîn pînă tîrziu să-l brăzdeze băieții de la S.M.T. Carei. Undeva, pe cîmp, stă un vagon dormitor. Seara, pe ferestruica mică se revarsă lumina. O zărești de departe. Căscioara mecanizatorilor, noaptea, cînd alături de ea se odihnesc namilele de mașini, veghează parcă imensitatea cîmpului.

Trei brigăzi de cîte șase-șapte flăcăi lucrează pe ogorul uriaș al colectivei din Berveni. Băieții sînt bine cunoscuți în colectivă; de ani de zile lucrează pe aceste țarini. Colectiviștii le-au pregătit două dormitoare frumoase, dar tractoriștii preferă vagonul dormitor. Asta fiindcă pămîntul e atît de mare, încît drumul din sat pînă la mașinile de pe cîmp le-ar răpi mult timp.

Șeful brigăzii a doua, utemistul Ștefan Templi, e tare necăjit. Patru ani la rînd a fost fruntașul stațiunii. La fiecare campanie, pe tăblia fruntașilor, prima figura brigada a doua, a lui Ștefan Templi. I-au răpit acest titlu băieții din brigada a 3-a a utemistului Ștefan Müller, care lucrează tot aici, la Berveni. Müller are 103,03 la sută. Templi 101,27 la sută. Nici cu 2 la sută n-a fost întrecut. Dar acest „nici doi la sută" pentru Templi e nemilos de mult. Speranța n-a pierdut-o însă. O să arate el lui Müller ce e în stare. Cea de a treia brigadă care lucrează la Berveni — brigada a 4-a, condusă de Krasay Vilhelm — are 100,40 la sută din plan îndeplinit. „Acela rîde mai bine, care rîde la urmă". — gîndește șeful de la a 4-a. Care o să iasă primul încă nu se știe. Fiecare brigadă și-a îndeplinit pînă acum planul. Distanțele sînt de 2—3 procente. Fiecare brigadă are șanse egale.

Mecanizatorii utemiști n-au uitat că, înainte de plecare, organizația le-a cerut să lucreze mulți hantri și arăturile să fie executate la o înaltă calitate.

In acest timp ogoarele colectivei sînt muncite cu spor. Colectiviștii vor să-și are tot pămîntul lor uriaș, ca primăvara să găsească ogoarele pregătite.

Semetiștii vor sta pe cîmpuri pînă la sfîrșitul anului ca să termine toate lucrările.

Pînă iarna tîrziu, căscioara tractoriștilor va veghea ogorul cel mare al colectivei. Și numai cînd omătul mare se va așterne pe cîmpuri, vor pleca și acești flăcăi, ca odată cu topirea zăpezii să se întoarcă iarăși pe marea moșie a Bervenilor.

ȘTEFAN HALMOȘ

Berveni, octombrie 1956

Produce în contul anului 1957

La numai cîteva zile după victoria obținută de constructorii de tractoare de la uzina „Ernst Thälmann" care au pășit cu producția în contul anului viitor o nouă întreprindere metalurgică din Orașul Stalin — „Ion Fonaghi" — și-a îndeplinit planul producției globale pe acest an.

Indeplinirea înainte de termen a planului pe 1956 este rezultatul eforturilor întregului colectiv al acestei întreprinderi care a aplicat cu pricepere tehnica nouă. Prin modernizarea mașinilor și a utilajului, prin organizarea științifică a producției, harnicii metalurgiști au obținut mai multe produse de pe aceeași suprafață de producție. In același timp ei au dat acumulări bănești suplimentare în valoare de 1.900.000 lei.

Fabrica „Ion Fonaghi" este cea de a 20-a întreprindere din regiunea Stalin care a început să producă în contul anului 1957.

Printre întreprinderile care au îndeplinit planul se află fabrica de radiatoare, fabrica „Elastic"-Sibiu, fabrica de produse zaharoase „Dezrobirea"-Orașul Stalin și altele.

Ajutorul poporului romîn acordat poporului frate maghiar

In cadrul ajutorului frățesc pe care guvernul R.P.R. a hotărît să-l acorde guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar, ieri au fost îndreptate spre R.P. Ungară noi cantități de mărfuri. 21 de vagoane încărcate cu 240 tone de petrol și aproape 200 tone de motorină de la rafinăriile din bazinul petrolifer Ploiești au fost îndrumate către punctele de frontieră din R. P. Ungară. La Episcopia Bihorului au sosit în cursul zilei de joi 16 vagoane încărcate cu lemne de foc, iar alte 5 vagoane au pornit din stația Beiuș. Din stațiile Sărmășag și Abrami au pornit către R.P. Ungară 25 de vagoane cu lignit.

De la Fieni au plecat joi spre R.P. Ungară 16 vagoane cu ciment.

Au fost de asemenea expediate în R. P. Ungară 9 vagoane de sare și 3 vagoane de pirită.

In diferite stații de cale ferată din cuprinsul regionalelor C.F.R. Iași și Stalin a fost programată încărcarea și expedierea a încă 110 vagoane lemne de foc și lemn rotund pentru construcții.

★

In dimineața zilei de joi, ambasadorul R.P. Ungare la București, Ferenc Keleți a făcut o vizită la C. C. al Crucii Roșii a R.P.R. care a adus mulțumiri pentru ajutorul prețios dat din primul moment poporului maghiar.

Totodată d-sa a predat conducerii Crucii Roșii a R.P.R. textul prin care conducerea Crucii Roșii Maghiare exprimă sincere mulțumiri și adîncă recunoștință celor care s-au grăbit să ajute poporul maghiar în clipele-i de grea încercare.

(Agerpres)

Vești din gospodăriile agricole de stat

Gospodăriile agricole de stat au încheiat cu succes campania însămînțărilor de toamnă. S-au însămînțat 358.000 hectare, din care numai cu grîu și secară 316.500 ha.

Folosind timpul prielnic și capacitatea maximă a mașinilor, în aceste zile tractoriștii din gospodăriile agricole de stat și-au sporit eforturile pentru terminarea întregului volum de arături adînci necesare însămînțărilor de primăvară. Ei au realizat pînă acum aproape 40 la sută din planul de arături adînci. Tractoriștii din gospodăriile agricole de stat ale regiunii Constanța, de pildă, au făcut arături adînci pe o suprafață de peste 26.900 ha, iar cei din trustul de aprovizionare a Capitalei, pe o suprafață de peste 10.800 ha.

In toamna aceasta, odată cu efectuarea însămînțărilor sau arăturilor adînci s-au încorporat peste 519.000 tone de îngrășăminte organice și mai mult de 22.000 tone de îngrășăminte chimice.

(Agerpres)

Săptămîna internațională a studenților

Discutînd despre viața universitară din trecut

In cadrul Săptămînii Internaționale a Studenților, studenții Facultății de filologie din Capitală s-au întîlnit ieri după-amiază în amfiteatrul „Al. Odobescu", cu academicianul profesor Al. Graur, care a făcut o interesantă expunere despre viața universitară din trecut.

Faptele povestite s-au petrecut cu 37 de ani în urmă, respectiv atunci cînd vorbitorul a pășit treptele Universității. Prezentînd unele aspecte ale acelei vremi, acad. prof. Al. Graur a scos în evidență condițiile vitrege de învățătură oferite de regimul burghezo-moșieresc studențimii sărace.

Existau și atunci două cămine studențești: căminul „Spiru Haret" și cel din strada Sfinții Voevozi, al căror confort însă era aproape redus la zero. Masa la cantină era de asemenea extrem de proastă, astfel încît studentul nevoit să mănînce la cantină și să doarmă la cămin, abandona curînd facultatea. Dar burse nu erau atunci? — se va întreba studentul de astăzi. Da. Existau și atunci burse. Existau zece burse pe întreaga facultate, iar cea mai mare bursă, bursa specială, era în valoare de 100 lei. Ce valoare aveau acești bani, se poate deduce ușor dacă socotim că un ziar costa 3 lei. Pentru mai multă precizie să folosim expresia vorbitorului care făcea parte din această minoritate de bursieri: „Din bursă aveam doar cu ce să-mi cumpăr ziare".

La rîndul lor profesorii jecmăneau și ei pe studenți. Studenții plăteau taxă pentru fiecare examen în parte. Mai mult, un profesor de limba romînă al vremii, care avea în afară de această funcție nenumărate alte slujbe, obliga studenții să se prezinte la examenul de limba romînă numai cu cursurile lui. Cine nu avea aceste cursuri nu se putea prezenta la examen. Și pentru ca nu cumva studenții să-și împrumute cursurile unii altora, „ingeniosul" profesor a găsit repede soluția: și-a confecționat o ștampilă pe care o punea pe cursul studentului după ce-și dădea examenul. Cei căzuți erau nevoiți să-și cumpere alt curs, deoarece nu se puteau prezenta la examen cu un curs ștampilat.

Un alt profesor de acest soi avea și el metoda sa de jecmănire a studenților. Pentru ca studentul să promoveze la disciplina lui, trebuia să depună dinainte, bineînțeles pe ascuns, taxa de 5.000 lei. Cine nu făcea acest lucru era cu desăvîrșire restant. S-a găsit atunci un student care a descris aceste hoții într-un ziar universitar. Problema s-a discutat chiar și în parlament. Concluzia: studentul a fost exclus, cu mențiunea că nu se mai poate înscrie la nici o facultate.

Acestea sînt cîteva din condițiile în care învățau studenții în trecut. De aceea numărul acelora care absolveau o facultate era an de an extrem de redus. Ani în șir numărul absolvenților Facultății de litere n-a fost mai mare de 10. Și cînd, în sfîrșit, după atîta trudă terminau facultatea, majoritatea licențiaților șomau, motiv pentru care a și luat ființă în acea vreme „Asociația licențiaților fără posturi".

Interesanta expunere a acad. prof. Al. Graur, făcută cu prilejul Săptămînii Internaționale a Studenților, a stîrnit un deosebit interes în rîndul studenților.

Socotim că și pe viitor organizarea unor astfel de întîlniri între personalități ale vieții universitare și studenți sînt cît se poate de fructuoase.

GH. CIRSTEA

Studenții ieșeni sărbătoresc Săptămîna Internațională a Studenților

IAȘI (de la corespondentul nostru).

Studenții din orașul Iași sărbătoresc într-un cadru festiv Săptămîna Internațională a Studenților. Cu acest prilej, la cinematograful „Tineretului" a avut loc un miting la care au participat peste 600 de tineri. A luat cuvîntul tov. Nicolae Cerchez, asistent la Institutul agronomic din localitate. Vorbitorul a arătat că tineretul lumii, studenții cinstiți de pretutindeni, luptă pentru menținerea păcii, pentru apărarea civilizației omenești, împotriva planurilor nebunești ale imperialismului.

In cadrul Săptămînii Internaționale a Studenților la Iași s-au desfășurat și se vor desfășura numeroase manifestări. La Universitatea „A. I. Cuza", Institutul Politehnic, Institutul Agronomic, etc. sînt programate reuniuni festive în cadrul cărora se vor rosti conferințe, se vor prezenta filme și se va dansa. In ziua de 17 noiembrie, Opera de stat din Iași va da un spectacol special cu „Tosca" pentru tinerii și studenții din localitate.



Studenții Facultății de economie minieră din cadrul Institutului de mine-București acordă o însemnată atenție lucrărilor de laborator, menite să desăvîrșească cunoștințele căpătate la cursurile teoretice.

In fotografie: un grup de studenți din anul II urmăresc în laborator verificarea unor legi fizice învățate la curs.

Un recital al artiștilor sovietici

Ministerul Culturii și Consiliul General A.R.L.U.S. a organizat joi după-amiază, în sala Teatrului C.C.S. din str. Lipscani, un recital dat de artiștii sovietici Valentina Maximova-soprană, Liubov Vaișnis și Anatolii Tukallo, balerini, soliști ai Teatrului de Operă și Balet „S. M. Kirov" din Leningrad, care se găsesc de cîtva timp în țara noastră.

Și-au mai dat concursul violonistul Mircea Săulescu și Rozalia Bulacu Savin la harfă.

Soprana Valentina Maximova a interpretat arii de Bellini, Rahmaninov, Saint-Saens, Liszt, Bach, Gounod, Mozart, Grieg și Rossini.

Balerinii Liubov Vaișnis și Anatolii Tukallo au interpretat dansuri pe muzică de Dîrdla, Gounod, Saint-Saens și Moskovski.

Apreciind înalta măestrie a artiștilor sovietici, publicul i-a aplaudat îndelung și cu căldură la scenă deschisă.

(Agerpres)

Cvartetul „Komitas" a sosit în Capitală

Joi după-amiază a sosit în Capitală cvartetul „Komitas", colectiv artistic emerit al R.S.S. Armene.

Cvartetul este compus din Avet Gabrielian, Serghei Aslaazian, artiști ai poporului din R.S.S. Armeană, Rafael Davidian, artist emerit al R.S.S. Armene și Henrik Talalian.

Artiștii sovietici au fost întîmpinați pe aeroportul Băneasa de reprezentanți ai Ministerului Culturii, al OSTA și de muzicieni din Capitală.

(Agerpres)

Terenuri redate agriculturii în regiunea Baia Mare

In regiunea Baia Mare se lucrează intens pentru a se reda agriculturii suprafețele de teren supuse inundațiilor. In acest scop pe malurile principalelor rîuri, precum și pe terenurile supuse stagnării apelor din cauza ploilor sau a inundațiilor, se fac importante lucrări de canalizare și indiguire, care la sfîrșitul anului trebuie să atingă 450 km. Lucrările de canalizare se execută cu puternicul plug sovietic K.M.—1400 cu care se realizează zilnic 6—8 km. de canal.

Pînă acum lucrările de canalizare au fost efectuate pe o lungime de aproape 300 km. Au fost terminate complect lucrările din hotarele comunelor și satelor Mărtinești, Lazuri, Nisipeni, Bercu, Noroieni, un aport deosebit aducînd prin muncă voluntară oamenii muncii romîni și maghiari. De curînd s-a deschis și șantierul din Pișcari unde se vor executa șanțuri pe lungime de 80.000 m. Totodată în hotarele comunelor Moftinu Mic, Sătmărel, Domănești, Doba etc. s-au efectuat importante lucrări de irigație pe o suprafață de peste 300 hectare. Pe aceste terenuri au fost amenajate orezării care au dat importante producții la hectar.

In urma lucrărilor efectuate pînă acum sînt ferite de inundații aproape 32.000 hectare. Țăranii muncitori din regiunea Baia Mare cîștigă astfel în plus circa 5.000 vagoane cereale care se pierdeau din cauza inundațiilor.

Eugen Mandric

ATENTAT la generația noastră

Cred că de la ultimul război mondial încoace, omenirii nu i s-au mai pus, întrebări atît de hotărîtoare și precise ca cele cărora fiecare din noi a trebuit să le răspundă zilele acestea. În anii care au trecut, oamenii au trebuit să lupte pentru ca viețile să nu le fie amenințate. De la Hiroșima încoace, ațîțătorii la război n-au mai contenit să agite spectrul dezagregărilor nucleare. Vînturile au fost adesea intoxicate cu nori de cenușă radioactivă. Imperialiștii nu s-au sfiit să aprindă în Coreea focul morții.

Oamenii, amenințați, s-au unit într-un front al demnității și rațiunii. Pămîntul tragic al continentelor era dinamitat cu scrupulozitate criminală de șefii războiului rece, dar flăcările focului aprins în Asia n-au ajuns la fitilurile minelor. Oamenii le-au stins cu sîngele lor și pacea n-a sărit în aer. Speranța a crescut pe măsura forțelor care atacau războiul rece.

Zilele acestea, imperialiștii înfrînți în războiul rece și-au dat arama pe față. Ei au atacat Egiptul cu forțele armate engleze, franceze, israeliene și Ungaria cu ștreangurile fasciștilor

Am avut prilejul să ascult un vechi comunist romîn, martor ocular al tragediei maghiare, povestind despre evenimentele din Budapesta. Tovarășul pe care-l ascultam aparține generației eroice a ilegaliștilor. El a luptat pentru dreptul oamenilor la libertate și viață demnă la porțile Madridului, el a luptat pentru eliberarea Romîniei în rîndurile apărătorilor Moscovei. Tovarășul pe care-l ascultam și-a petrecut jumătate din viață în închisori și pe fronturi și muncește acum, cu devotament și modestie: el aparține așa dar unei generații care a cucerit dreptul de a-și înfăptui idealurile și visurile tinereții.

Mărturia sa, despre cele trăite în Budapesta, m-a zguduit mai mult decît tot ce cunoșteam de mai înainte, nu numai pentru caracterul de trăit al relatărilor sale. Acest om era zguduit, chinuit pînă la durere fizică, de cele ce văzuse. Copii uciși în casa în care părinții încercaseră să se apere, oameni spînzurați pe străzi, bunuri incalculabile în flăcări, despre toate aceste orori a vorbit foarte puțin. Socotea probabil, o impietate să prelungească o povestire despre asasinate. Cel pe care-l ascultam, comunistul din generația ilegaliștilor romîni, luptase la Madrid alături de tovarășul Mezö și Sziklai. Prietenii săi maghiari au căzut în post uciși de bandele fasciste, în zilele trecute ale dezlănțuirii reacțiunii.

Am văzut, într-un birou de presă cîteva fotografii luate la Budapesta în zilele teroarei fasciste. Redactorii au hotărît că nu le pot publica; era tot ce poate fi mai oribil, mai degradant, m-am simțit o clipă umilit că sînt om. Un chip slăbuț, anodin, fusese surprins de fotograf privind printre picioarele unui spînzurat cu capul în jos. Era emblema fascismului, a acelui „eroism admirabil care eliberează astăzi patria", binecuvîntat de cardinalul Mindszenty. Dacă fotografia aceasta inspira ceva care să nu terfelească demnitatea, conștiința, era certitudinea că spînzuratul murise refuzind umilința de a recunoaște în chipul slăbuț și anodin o făptură omenească.

O altă fotografie, prezintă un rug de cărți. O madamă grasă privește zîmbind. Doi tineri cîntă, călcînd pe cărțile neaprinse încă. M-am uitat lung, atent. Tinerii n-aveau mai mult de 16—17 ani și cîntau pe cînd cărțile ardeau.

Omul spînzurat și ars m-a cutremurat. Dar morții aceia însuflețiți, cîntînd cărților în flăcări, m-au îngrozit. Mai este încă îngrozitor de multă ticăloșie pe pămînt dacă pot fi arse cărți în secolul XX. In numele acestei ticăloșii au fost uciși tovarășii Mezö și Sziklai.

★

Noi, generația noastră, ne frămîntăm, în zilele acestea, cu mai multă febrilitate decît am făcut-o vreodată. Cei mai mulți dintre noi și-au ales încă din 1945 drumul: visul nostru suprem era să devenim comuniști. Ii invidiam cu sinceritate pe vechii luptători pentru anii lor de temniță. Incercam — la 15 ani — să studiem Capitalul și Anti-Dühring, lipeam afișe cu „votați soarele" și refuzam să participăm la corul școlar, unde era obligatoriu imnul regal. Anii aceia grei ne-au maturizat cu repeziciune. Inainte de a fi înțeles Capitalul, am simțit din plin ce dușman înverșunat avem în burghezie și moșierime. Abia terminasem poveștile lui Creangă și Dumbrava minunată, cînd am fost obligați să înțelegem că pe pămînt a existat un Auschwitz și un Dachau. Despre Pavel Corceaghin citeam demonstrativ în orele de religie. „Cei trei mușchetari" l-am citit la Salva Vișeu.

Mulți dintre noi am avut o adolescență foarte grea. Am mîncat prost, am venit la primele întîlniri de dragoste cu pantalonii cîrpiți, făceam greșeli și nu ne întreba nimeni cîți ani avem, ne-am rupt cu dureri de prejudecăți și dogmele vechii educații și nu în toate cazurile pe de-a-ntregul.

Dacă ar fi să începem iarăși am porni pe același drum. Anii aceia au frumuseți, puritate și elanuri la care nu vom renunța niciodată. Sîntem prima generație de tineri comuniști „legali". Timpul nu ne-a temperat elanurile, frumusețea și puritatea ne sînt astăzi, în anii construcției, la proporții mature, pilonii credinței nezdruncinate în adevărul și dreptatea comunistă.

Ne-am depășit rapid adolescența, n-am avut timp pentru ea. Ne-au mai rămas multe de depășit, dar am căpătat deja o trăsătură fundamentală: luciditatea celor cu experiență.

Evident, visurile noastre au fost spălate cu apă tare de naivități. Aceasta nu-l baia cea mai odihnitoare, dar merită s-o faci.

Intîia generație de tineri comuniști „legali" e acum în producție. Muncitori calificați, țărani cu neveste și gospodării, colectiviști sau nu, ingineri, ofițeri, profesori, mulți tineri scriitori, activiști, medici, tractoriști, generația noastră a dat oameni de toate categoriile, în afara aceleia de șomer. Cîștigăm mai mult sau mai puțin bine. Invățăm încă, mai mult sau mai puțin temeinic. Ne-am lovit și ne lovim încă de lipsuri și greutăți. Am participat la mari victorii — niciodată nu vom vorbi prea mult despre ele — dar simțim și slăbiciunile.

In zilele acestea, nouă, tineretului, ni se adresează de peste Atlantic și din Europa occidentală fel de fel de „voci". Nu

(Continuare în pag 2-a)

Studenții de la ziaristică pot avea cercuri științifice

Cu doi ani în urmă, un coleg, student în anul III — ziaristica, cobora de la masa prezidiului cu brațele pline de cărți, primind numeroase felicitări. Conferința cercurilor științifice studențești pe Capitală îi acordase premiul I pentru studiul său asupra criticii literare, apărut într-un ziar central. Se pare că posibilitatea cercetărilor științifice în secția noastră fusese demonstrată.

De atunci, au avut loc multe conferințe asemănătoare, fără ca studenții de la ziaristică să mai prezinte vreo lucrare.

De ce?

Iată o întrebare care n-a preocupat îndeajuns pe cei care muncesc în facultate, în special pe studenți. Printre cei mai mulți, s-a înrădăcinat concepția, cel puțin ciudată, că materiile de specialitate, teoria presei și istoria presei, nu se pretează cercetării științifice. Argumentul: puține lucrări în literatura critică a studiilor și monografiilor dedicate unor publicații sau publiciști. Rezultatul? Pasivitate, pînă cînd cineva (ne întrebăm cine?) va începe o asemenea muncă, cu competență, pentru a servi drept model studenților. Va să zică nu cercetăm pentru că n-avem tradiție și n-avem tradiție pentru că nu ne hotărîm să cercetăm! Este adevărat că de mulțimea publicațiilor romînești, foarte puțini s-au apropiat cu pasiunea cercetătorului dornic să afirme adevărul acolo unde, în trecut, a fost ignorat, sau să-l restabilească acolo unde a fost denaturat. Din această situație însă rezultă obligații cu atît mai mari pentru studenții ce se pregătesc să devină activiști de presă, cei mai îndreptățiți prin natura muncii lor să desțelenească un nou tărîm de cercetare. N-ar fi interesante oare studii (sau măcar încercări) despre publicistica lui Caragiale, Slavici, Bacalbașa, Sebastian, Bogza și atîția alții? Sau n-ar fi de-a dreptul pasionant să te cufunzi în cercetarea paginilor „Faclei", tribuna de la care Cocea și Arghezi au acuzat o orînduire? Sau începuturile presei romînești n-ar merita să fie cu grijă studiate, complectîndu-se cercetările deja existente? „Furnica", „Greierele" și revistele care le-au urmat (fie și cele care au trăit cîteva numere, nu fără a lăsa urme), ar demonstra că presa noastră de azi are înaintași cu care se poate mîndri. Și apoi ziarele și revistele editate sau influențate de partidul comuniștilor, luminate de slova lui?

Ce am enumerat mai sus constituie o infimă parte din subiectele care ar putea fi obiect de studiu. Nu trebuie să sperie pe nimeni termenul „studiu"; orice început este mai sgîrcit în realizări imediate și de răsunet.

Chiar simpla adunare de material, ordonat pe probleme sau autori, poate folosi foarte mult activității științifice și didactice.

Pe baza existenței acestui material faptic nu ar fi întîrziat să apară și lucrări mai ample. Munca aceasta n-a interesat însă decît pe foarte puțini. Cercul științific de literatură și presă putea deveni un adevărat laborator de studiu, ceea ce nu s-a întîmplat din păcate. De acest fapt cred că sînt vinovate, alături de studenți, și cele două catedre de specialitate. In primul rînd, nivelul uneori scăzut al cursurilor n-a putut stimula cercetarea, iar orientarea practicistă a seminariilor a împiedicat-o de-a binelea. Cele două catedre sînt, de altfel, singurele din universitate care n-au activitate științifică și care n-au comunicat încă temele pentru examenul de stat.

Acest lucru nu putea să nu se reflecte în activitatea studenților. Lucrări de stat merituoase, pregătite în cercurile științifice, sînt frecvente la alte facultăți. Pe această direcție, a legării activității științifice de necesitățile procesului de învățămînt ar trebui începută și la noi munca științifică; la început cu anii mai mari, apoi cu toți cei care vor să cerceteze. Indeosebi grupele de specializare (care încep din anul IV) pot îmbina foarte bine cele două activități. Inițiativa luată în grupa de reportaj a anului V care și-a propus să prezinte monografiile colective ale unor publicații romînești (închegate din lucrări individuale pe anumite perioade de apariție), pare a constitui începutul. Dacă metoda nu va fi părăsită și se va bucura de sprijinul larg și competent al cadrelor didactice, ea va arăta ceea ce demonstrase exemplul izolat al colegului nostru premiat acum doi ani: faptul că presa, cu problematica ei, oferă un cîmp vast de cercetare.

I. BUCHERU

Din viaţa tinerilor muncitori

* * *

NE CALIFICĂM

Un colţ din sala de mese a cantinei şantierului (şantierul reconstrucţiei oraşului Galaţi). Raze tinere de soare pătrund prin ferestrele acoperite de praful stîrnit de atîtea autocamioane. In jurul unei table negre, vreo 12 tineri îmbrăcaţi în haine de brigadier. Cel de al 13-lea, îmbrăcat orăşeneşte, stă în picioare şi explică. E instructorul şcolii de calificare, iar brigadierii sînt cei mai proaspeţi elevi. Azi au venit pentru întîia oară la şcoală.

De fapt, o şcoală adevărată, cu sălile ei, nu există pe şantier, aşa că tabla îşi are asigurat un colţ în cantină. E bine şi aici. La tabla asta au învăţat şi brigadierii care se văd acum dincolo de ferestre, lucrînd la zidurile unui bloc. Ei sînt zidari, 30 la număr, şi lucrează de puţină vreme; pentru început, au norme reduse. Cînd vor sfîrşi şi a doua perioadă de calificare vor avea norma obişnuită plus acordul.

Cei 12 de astăzi sînt foarte tineri. Cel mai mic are 16 ani. Iată-l! S-a ridicat în picioare să spună că-l cheamă Liviu Onoiu şi că e din Ploeşti. După el îşi spune numele Gheorghe Turcu. Acesta contrastează cu Liviu prin lăţimea umerilor săi şi lungimea neobişnuită a braţelor.

Cel care notează numele elevilor într-un tabel, pentru instructor, e Marin Spătaru. Nici el n-are prea mulţi ani: 17. E negru tot. Faţa neagră, părul inele negre, ochii negri. Claudia Glăvan (sînt şi cîteva fete aici), cînd îi vine rîndul să-şi spună numele, se roşeşte puţin în obraji.

Păcat că vocea lui Spătaru e groasă şi răguşită. Şi culmea, tocmai pe el îl alege instructorul să citească dintr-o broşură despre calificarea pe şantier.

Dar, în sfîrşit, lecţia teoretică se termină cu bine. Iată-i acum în faţa unui zid înalt de doi metri. Se iscă larmă:

— Eu vreau să tencuiesc primul.

— Ba eu!

„Ba eu" este repetat de zece ori. Instructorul împarte zidul cu creta, scriind în fiecare dreptunghi numele unui brigadier.

— Fiecare cu partea lui.

Spătaru îşi umple canciocul cu mortar şi începe să minuiască mistria. La prima „aruncare" mortarul nu se lipeşte. Spătaru se întoarce un pic cu spatele să nu-l vadă ceilalţi. Curînd însă cărămida roşie e acoperită de tencuială. Alături de Marin e Turcu. O întrecere mută se naşte între cei doi. Ghemuit pe vine, al treilea încearcă să tencuiască bucata de jos ce i-a fost repartizată. Se fereşte de picioarele lui Turcu, se strecoară între perete şi Spătaru, iar pînă la urmă varsă canciocul cu mortar.

Instructorul stă departe şi zîmbeşte. Dacă merge aşa — se gîndeşte el — într-o lună de zile aproape toţi vor putea lucra pe schelă.

— Adă-mi apă!

— Nisipul.

Toţi „comandă" şi toţi aleargă. Costel Şoltică apucă de toartă o găleată şi fuge spre cişmea. La jumătatea drumului se opreşte, lasă găleata jos şi se întoarce înapoi. Caută mistria, o găseşte, şi rîzînd, se depărtează.

— Hm, uitasem mistria. Să nu se piardă.

Acum la tencuit e rîndul fetelor. Ştefana Simion lucrează cu îndemînare. O ajută şi pe Claudia care rămîne puţin în urmă. Instructorul le priveşte şi face confidenţe.

— Se pricepe Ştefana. Pot s-o pun să lucreze şi în echipă. Dar, păcat!... Nu ştie tabla înmulţirii!

Şi mai e un „păcat" — Ştefana nu e prea hotărîtă.

— Ai mai învăţat undeva meseria asta?

— Am fost la o şcoală profesională.

— Şi ai lucrat apoi pe vreun şantier?

— Nu. La fabrica „Fusul".

— ...?!

— Dar am plecat şi de acolo.

— Iar acum?

— Acum sînt aici

Iar după o pauză adaugă:

— Mi-ar place să fiu şofer.

Cu Spătaru e altceva:

— Te pricepi?

— Am învăţat de la taică-miu. Dar nu-s calificat, şcoală n-am făcut nicăieri. Abia aştept să-mi iau diploma. Să vezi atunci ce lucrări am să-i trag.

Şi fiindcă nu mai tencuieşte, Marin se apucă să ridice peste colţul unui „zid". Aşează cărămidă peste cărămidă şi păstrează linia dreaptă, bătîndu-le uşurel cu podul palmei: mai înăuntru, mai în afară...

Mai fiecare a prins cîte ceva în ale meseriei, uitîndu-se la meşterii pe lîngă care a lucrat.

Seria a doua — cei fără experienţă de şantier — lucrează mai slab. Instructorul repartizează pe lîngă fiecare din ei un brigadier mai priceput. Printre toţi se vîră el.

— Uite aşa: cînd arunci smuceşti uşor.

Sau:

— De ce a crăpat aici tencuiala? Dacă nu ştii, vino să-ţi arăt.

Cu sau fără explicaţii, brigadierii lucrează. Ba e prea mult ciment, ba nu e de loc; dar înspre ora prînzului zidul este tencuit.

— Să-l drişcuim.

Bucăţile de şipcă de prin curte sînt repede transformate în unelte. Nu merge însă! Şipcile neîndemînatice zgîrie tencuiala în loc s-o netezească. Marin Spătaru aruncă peste tencuială un mortar apos şi apoi netezeşte cu podul palmei. Parcă ar mîngîia un motan somnoros.

— Nu cu mîna, Marine, nu e voie!

— Ştiu, dar dau aşa numai niţel, să iasă mai frumos.

Zidul este gata: tencuit şi drişcuit. Spătaru se apucă să facă apelul. La apel răspund doar zece.

— Unde-i Şoltică Costel?

Impricinatul apare imediat.

— Unde ai fost, domnule?

— Mi-am spălat mistria.

— Bine, dar parcă tu nici măcar n-ai apucat să tencuieşti — face Turcu o descoperire.

— Asta cam aşa e. M-aţi cam împins deoparte...

Şi privind la mistria lui pe care strălucesc picături de apă:

— ...mai sînt zile. O să învăţ eu meseria.

A sosit ora mesei pe şantier. Zidarii coboară de pe schele. Eroii noştri apar şi ei la cantină. In chip demonstrativ, parcă, fiecare poartă un cancioc şi o mistrie.

Un brigadier înalt, spătos, care lucrează pe schele la blocul 2, îi întreabă:

— De unde veniţi, „meseriaşilor"?

Costel o ia înaintea celorlalţi:

— De la lucru. Ne calificăm tencuitori!

V. CONSTANTINESCU

Să realizăm economii egale cu preţul de cost al unor importante produse finite!

Acţiunea iniţiată la „Progresul" continuă

In preajma zilei de 7 Noiembrie, mulţi dintre tinerii de pe Şantierul Naval Galaţi aşteptau cu nerăbdare să vadă rodul bunei munci desfăşurate timp de 40 de zile. In sector fiecare dintre ei căutase să realizeze cît mai multe economii de materiale şi piese. Comitetul U.T.M., al cărui secretar este tovarăşul Gheorghe Neagu, nu se preocupase însă de contabilizarea economiilor realizate. De aceea, pînă la 5 noiembrie nu era cunoscută decît realizarea unei părţi foarte mici din angajamentul luat. Conducerea şantierului nu a sprijinit nici ea în suficientă măsură tineretul pentru ducerea la îndeplinire a angajamentului luat. Deşi la schimbul de experienţă organizat la uzinele „Progresul"-Brăila participaseră oameni cu munci de răspundere din cadrul şantierului, la întoarcere ei au uitat probabil despre cele discutate, şi mai ales despre o problemă principală în discuţie: contabilizarea economiilor.

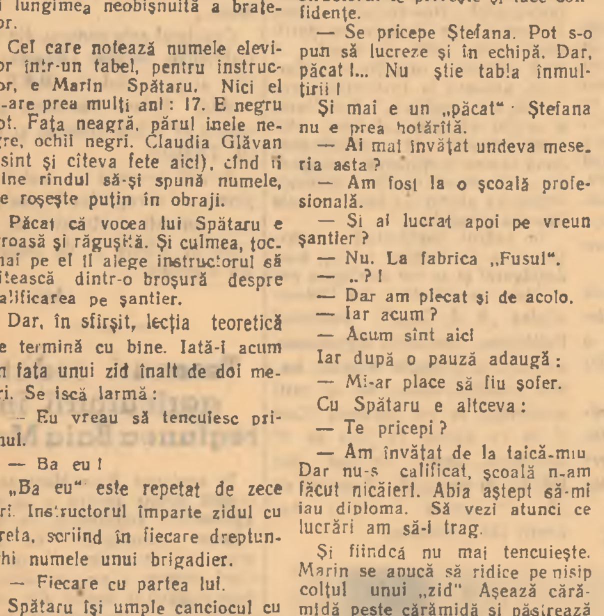
Multora le este cunoscut faptul că printre primii care s-au alăturat tinerilor de la „Progresul" în reluarea iniţiativei de a realiza economii egale cu preţul de cost al unor importante produse finite au fost şi cei de la Şantierul Naval Galaţi.

După o oarecare tărăgăneală în contabilizarea economiilor, se poate totuşi astăzi constata că şi tineretul şantierului a îndeplinit şi depăşit angajamentul. Economiile realizate de el în cinstea zilei de 7 Noiembrie au fost egale cu preţul de cost a unei şalupe K.D.-35, obţinîndu-se şi o depăşire de 8000 lei. Cele mai mari economii le-au obţinut tinerii din atelierele de confecţii şi sudură autogenă: tablă, profile, carbid şi oxigen în valoare de 68.186 lei. De asemenea, tinerii de la atelierele ajustaj, tîmplărie şi strungărie au realizat economii în valoare de 11.954 lei. Fruntaşi în acţiune sînt tinerii Iacomi Gheorghe, Enache Tănase, Petre Efrimov şi alţii, care au economisit fiecare între 1000—1650 lei.

Tinerii de la şantierul naval continuă cu noi străduinţe acţiunea de economii. Acum se pregătesc noile angajamente. Pentru ca această acţiune să ia proporţii mai mari, se cere conducerii şantierului să dea un sprijin mai eficace tineretului, în special în ţinerea evidenţei şi contabilizarea economiilor. Comitetul organizaţiei de bază U.T.M., tovarăşul secretar Gheorghe Neagu, să se preocupe zi de zi de felul cum se munceşte în acţiunea de economii. La perioade scurte, tineretul să fie anunţat de economiile obţinute. In acest fel, tinerii vor fi încurajaţi şi vor munci cu mai mult avînt.

IANCU TRIFAN
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Galaţi

Fruntaşul uzinei



Rabotorul Sava Georgescu este unul dintre muncitorii fruntaşi ai uzinei metalurgice „Progresul" din Capitală. Pe lîngă depăşirile de producţie pe care le înregistrează el se ocupă şi de calificarea tinerilor la locul de muncă. In fotografie: rabotorul Sava Georgescu şi tînărul Alexandru Bîrsan urmărind cu atenţie prelucrarea unei piese. Foto: (Agerpres)

Noi întreprinderi şi-au îndeplinit planul anual

De la o zi la alta, noi întreprinderi industriale din patria noastră păşesc cu producţia în anul viitor.

Pînă acum, în regiunea Galaţi 17 întreprinderi şi cooperative meşteşugăreşti precum şi mecanizatorii din patru S.M.T.-uri şi-au îndeplinit sarcinile prevăzute pentru anul 1956. Printre acestea se numără fabrica de uleiuri minerale „Policolor" din Galaţi, centrul mecanic din Tecuci, fabrica „Oxigenul" şi cooperativa „1 Mai" din Brăila etc.

De asemenea trei din cele 4 ateliere de reparaţii navale ale Ministerului Transporturilor Rutiere, Navale şi Aeriene şi-au realizat cu mult înainte de termen planul anual de producţie. Realizările obţinute de navigatorii şi muncitorii portuari din cadrul unor direcţii regionale de navigaţie ca D.R.N.F. Galaţi şi Brăila care şi-au îndeplinit planul anual de transport cu mult înainte de termen, au făcut cu putinţă ca pînă la 31 octombrie, planul anual la transportul călătorilor pe întreaga întreprindere de navigaţie Navrom să fie realizat în proporţie de 103,1 la sută.

Zilele acestea şi colectivul de muncitori, tehnicieni şi funcţionari de la U.I.L. Frasin, regiunea Suceava au anunţat îndeplinirea planului anual de producţie. Pînă acum ei au dat peste sarcinile planului anual 2.837 m.c. cherestea, 800 m.c. lemn de mină, 4.375 m.c. lemn răşinoase, 42.460 garnituri şipci pentru export, 13.571 traverse pentru comunicaţii şi altele.

Conferinţe

Societatea pentru răspîndirea ştiinţei şi culturii anunţă că vineri la ora 18 va avea loc în sala Bibliotecii centrale universitare din Calea Victoriei 88, conferinţa intitulată „Dr. N. Kreţulescu, iniţiatorul învăţămîntului medical romînesc" pe care o va ţine dr. S. Izsak, cercetător principal la Filiala Cluj a Academiei R.P.R. Conferinţa va fi urmată de film.

In aceeaşi zi la ora 17, în cadrul Universităţii populare — sala S.R.S.C. din str. Biserica Amzei 5—7 conf. univ. Florin Ciorăscu va vorbi despre „Reacţii nucleare şi termonucleare".

Societatea pentru răspîndirea ştiinţei şi culturii anunţă că vineri la ora 19 va avea loc în cadrul universităţii populare — sala S.R.S.C. din str. Biserica Amzei 5—7, conferinţa „Rezervele hidroenergetice în ţara noastră" pe care o va ţine conf. univ. Mircea Podani, candidat în ştiinţe tehnice. După conferinţă va rula filmul „In ţinutul lacurilor şi al căderilor de apă" şi un film artistic. Accesul în sală numai pe bază de abonamente sau bilet de intrare.

(Agerpres)

NU SE POT OARE REZOLVA?

O clădire ce ar putea fi rapid dată în folosinţă

Panorama oraşului Ploeşti îţi apare cu mult înainte de a poposi trenul în gara de sud. E parcă mai frumoasă ca oricînd, în aceste zile de toamnă. Numeroase caturi ale blocurilor noi construite se ridică deasupra oraşului. Dincolo de gară, de-a lungul Bulevardului Republicii se ridică cîteva blocuri în construcţie. Multe clădiri masive, impresionante prin stilul lor îţi atrag aten-



ţia şi te opreşte pentru cîteva clipe ca să le admiri.

De altfel, în tot oraşul Ploeşti nenumărate clădiri de locuit au fost ridicate în ultimul timp. Dar tot în Ploeşti, mai sînt ici — colo şi clădiri avariate, de care nu se îngrijeşte nimeni.

O astfel de clădire este şi cea din centrul oraşului Ploeşti, din pasajul I. Pe frontispiciul ei au rămas scrise şi acum cuvintele: „Hotel Continental". Clădirea are parter şi etaj şi se întinde de-a lungul pasajului. La parter se găsesc magazine amenajate destul de bine. Etajul e numai ziduri, fără acoperiş, cu tocuri de geamuri şi uşi astupate cu nişte cartoane.

Se poate vedea foarte uşor din stradă că buruienile, muşchii şi chiar mici arbuşti şi-au găsit acolo un bun culcuş.

Socotind după încăperile cuprinse în acest etaj, cel puţin 15 apartamente ar putea fi date în folosinţă cu puţine cheltuieli.

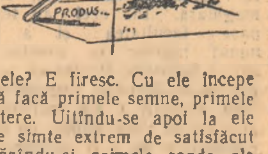
De bună seamă că şi tovarăşul Ion Vidroiu, preşedintele Sfatului popular orăşenesc s-ar fi gîndit la utilitatea acestei clădiri, dar birocraţia celor care tot întocmesc planuri arhitectonice, ţin şedinţe mai mult decît trebuie etc. face ca de ani de zile trecătorii să se întrebe: „De ce nu se întreprinde ceva pentru repararea ei?"

I. GABRIEL

Rugămintea copiilor

Vorbesc în numele elevilor din clasele I-a din comuna Izvoarele, raionul Slatina, pentru a adresa fabricii ce produce creioanele „Republica" n. 1 92—52, „Desen" n. 2 şi „Republica" n. 1 92—52, „Şcolar" n. 2 rugămintea de a citi cu atenţie cele de mai jos şi de a lua măsurile ce se impun.

Dragi tovarăşi, v-aţi gîndit vreodată de ce iubeşte atît de mult un copil de 7 ani creioa-



nele? E firesc. Cu ele începe să facă primele semne, primele litere. Uitîndu-se apoi la ele se simte extrem de satisfăcut văzîndu-şi primele roade ale muncii sale. Iubeşte creionul, fiindcă cu el scrie pentru prima dată.

Dacă aţi vedea însă cum copiii se strîng în jurul meu cu creioane noi în mînuţe şi-mi spun: „Tovarăşe învăţător, ne-a cumpărat tăticul creioane, vrem să ni le ascuţiţi"! Citesc în ochii lor bucuria că peste cîteva minute vor avea un creion mare şi ascuţit frumos. Dar ce dezamăgire.. Ascut mereu pînă ce nu mai rămîne nimic din creion. Copiii se uită la mine cu ochii înlăcrimaţi şi spun:

— Unde sînt creioanele?

Ce să le răspund eu? Gîndiţi-vă dumneavoastră, cei care produceţi creioane de o calitate atît de inferioară, ce durere simt ei cînd se întorc în bancă şi nu au cu ce scrie? Sau dacă au cu ce, cît de prost se simt că nu pot scrie frumos. Aceste lucruri vi le spun deoarece le simt trăind zilnic între copii. Imi răsună mereu în urechi — şi trebuie să vă răsune şi dumneavoastră — rugămintea lor

Copiii simt grija celor mari însă nu şi din partea celor ce lucrează creioanele cu marca „Republica"

Corespondent.
MIRCEA PANĂ
învăţător — comuna Izvoarele raionul Slatina

Aşteptăm să se aprindă luminile pe strada noastră

Mergînd într-o seară pe strada Karl Marx am observat spre surprinderea mea următorul fapt: ucenicii şcolii profesionale „Metal-lemn" lucrau în semiîntuneric. Cele cîteva lămpi care existau pe mesele lor de lucru, din loc în loc, erau insuficiente pentru a lumina atelierul. Ajungînd în strada Republicii, m-am uitat la ceas. Era 7 fix. Intunericul era aşa de mare încît nu puteai distinge nimic nici la doi paşi.

In urma acestei întîmplări m-am hotărît să scriu redacţiei. Mă întreb de ce nu se poate rezolva această problemă a curentului electric în aceste părţi ale oraşului Suceava, problemă care este de o mare însemnătate pentru noi? Am aflat că uzina noastră a primit de mult motoarele necesare pentru satisfacerea în cît mai bune condiţiuni a necesităţilor de curent electric ale populaţiei. Şi atunci care-i cauza că ele nu funcţionează? E timpul însfîrşit, să se facă şi în această problemă... lumină.

Corespondent
SANDU AMARIEI
tîmplar
Şcoala profesională de ucenici „Metal-Lemn"

DE CE?

...secţia culturală a Sfatului popular raional Mizil nu ia măsurile cuvenite împotriva tovarăşului Ioniţă Vasile, director al căminului cultural din comuna Grădiştea, care nu face nimic pentru activitatea culturală?

Corespondent
MIHAI GHEORGHE
tinichigiu la F.R.B.

...chioşcurile de tutun din centrul muncitoresc Fieni, raionul Pucioasa, sînt aprovizionate doar cîteva zile pe lună cu ţigări „Mărăşeşti", iar în restul zilelor muncitorii nu pot cumpăra decît „Specialităţi"?

Corespondent
GHEORGHE TAMAŞ
secretar al comitetului U.T.M. de la Fabrica de ciment

...nu se termină lucrările de finisare a cinematografului sindical de pe lîngă fabrica de sticlă Turda?

Corespondent
ROVAI PETRU
funcţionar la Fabrica de sticlă

...forurile competente nu se preocupă ca sfecla de zahăr contractată şi care se află depozitată în aer liber în gările Dridu, Urziceni, Grindu să ajungă mai urgent la fabricile de zahăr?

Corespondent
LAZĂR AURICĂ
presator la fabrica Radio Popular

...în comuna Verneşti, raionul Buzău, la intersecţia căii ferate cu Şoseaua regională, nu există barieră şi se pot întîmpla accidente?

Corespondent
GEORGESCU AUREL
electrician la Intreprinderea poligrafică 2

Atentat la generaţia noastră

(Urmare din pag. I-a)

mai ştiu care popă fugit, ne sfătuieşte să ne trădăm ţara în numele lui Cristos; cîţiva derbedei verzi ne ţin cursuri de patriotism; politicieni romîni cu trei de „r" ne imploră să ne lăsăm „eliberaţi" de grija fabricilor şi moşiilor lor; numai găgăuţul de Mihai von Hohenzollern n-a avut încă timpul să gîngăvească ceva către „poporul său", fiind ocupat cu o tîrîă cunoscută din pozele obscene sub porecla de „femeia panteră".

Nu cu foarte mult timp în urmă, cîţiva huligani, trecuţi din solda nazistă direct în subzistenţa sutei de milioane de dolari, au pătruns pentru întîia oară de la fuga lor din ţară, pe teritoriu romînesc, la legaţia noastră din Berna. Ei au înjunghiat pe şoferul Aurel Şeţu. Duceţi dorul abatorului din Bucureşti, domnilor?

Huliganii aceştia, care nu valorează nici cît petecul de hîrtie pe care scrii despre ei, ne sfătuiesc să urmăm pilda „poporului şi tineretului maghiar".

Trebuie să lămurim două chestiuni.

Mai întîi că nu poporul şi tineretul maghiar au aprins muzeul naţional, au ridicat spînzurători binecuvîntate de Mindszenty, au sfîrtecat oameni în bucăţi, au împuşcat la întîmplare şi s-au mînjit de sînge. (E ca şi cum cineva ar spune că poporul şi tineretul romîn a comis ororile rebeliunii legionare). Un popor n-are nevoie de pogromuri pentru a-şi consolida libertatea. Un popor n-are nevoie de bestialităţi pentru a-şi apăra ideile. Un popor nu-şi distruge documentele şi relicvele unei istorii milenare, pentru a-şi face respectată cultura. Clasa muncitoare nu pradă pentru a-şi ridica nivelul de trai. Nicăieri, în secolul XX, nu există un popor dispus să tragă în comunişti.

Poporul şi tineretul maghiar cereau să se puie capăt greşelilor săvîrşite în construcţia socialistă. Cererile lor îndreptăţite nu au însă nimic comun cu lozincile demagogice ale pescuitorilor în apă tulbure, absolut nimic comun cu aţîţările şovine şi anticomuniste. Unde cererile juste ale maselor largi au fost folosite cu perfidie de autorii dezmăţului fascist, unde bestiile hortiste au ridicat capul, începe tragedia maghiară. Poporul şi tineretul maghiar au plătit un preţ înfiorător pentru neputinţa de a stîrpi imediat dezmăţul fascist pregătit şi alimentat din occident.

Şi (a doua chestiune) cui se adresează, în definitiv, vocile trădării? Tinerilor muncitori, oferindu-le cîte un patron deştept şi filantrop? Tinerilor ţărani, în numele reinstaurării moşierilor? Sau se adresează tinerilor intelectuali? Dar, vă rog domnilor, cine dintre domniile voastre e, pardon de expresie, om de cultură? Noi îi urmăm pe Mihail Sadoveanu, Tudor Arghezi, G. Călinescu, Camil Petrescu şi nu veţi găsi decît în balamuc sau printre decrepiţii deveniţi analfabeţi „în rezistenţă" oameni dispuşi să dea foc cărţilor lor. Domnii Ghiţă Ionescu de la „Europa liberă" ar avea mai mult de cîştigat dacă s-ar ocupa de vînzarea fotografiilor care-l prezintă pe Mihai al lor alături de „femeia panteră". Un ex-rege şi o tîrîă, iată o afacere pentru ei.

Am discutat, oricum, prea mult despre transfugii grijulii de soarta noastră, mai mult decît merită. Ei au ales „vocea Americii", noi am ales Romînia celor ce muncesc. Nimic comun între ei şi noi. Ii urîm, mai mult, îi dispreţuim. Tot ce avem noi de muncit, de rezolvat, se va petrece fără ei. Aceasta se adresează şi neamurilor lor, mai mult sau mai puţin directe, rămase în ţară să ofteze după pogromuri şi ciolan. Să revenim la problemele noastre esenţiale, la întrebările noastre.

Intîia dintre cele care se pun cu toată seriozitatea este aceasta: ce avem noi de făcut? Sfidînd opinia publică mondială, sfidînd hotărîrile O.N.U.-ului, imperialiştii continuă să uneltească în Orientul arab. Tocmai pentru a-şi ascunde intenţiile, imperialiştii au dezlănţuit furibunda campanie de calomnii antisovietice, în legătură cu evenimentele dramatice din Ungaria. Riposta n-a întîrziat. Greva tipografilor parizieni care, protestînd împotriva valului de fascism, au făcut ca în ziua în care n-a apărut L'Humanité să nu mai apară nici un ziar, ni se pare un răspuns tot atît de convingător ca şi conductele englezeşti de petrol, aruncate în aer în Orientul arab.

In ce ne priveşte, noi socotim că sugrumarea demnităţii umane şi libertăţii, oriunde se petrece aceasta, ne loveşte direct. Aşa zisa „libertate" pe care o pretind guvernele occidentale pentru pogromiştii din Ungaria, este o batjocorire adusă demnităţii umane. Sîntem siguri că guvernul revoluţionar muncitoresc ţărănesc, sprijinit de toate forţele conştiente ale Ungariei populare, restabilind ordinea în ţară aşa cum cer clasa muncitoare, forţele înaintate, progresiste, ale naţiunii maghiare, va duce Ungaria mai departe pe drumul său către socialism.

Agresiunea împotriva Egiptului, camuflată cinic şi neîndibaci după lozinci „pacificatoare" ne-a arătat limpede şi definitiv ce culoare are socialismul d-lui Guy Mollet, şi cît valorează pacifismul lui sir Eden şi al guvernului său.

Complotul împotriva păcii, atacată de către aceleaşi mîini în Egipt şi Ungaria, a provocat încordare. Acum unii îndrăznesc să ameninţe speranţele omenirii cu bombe.

Noi, poporul romîn, tineretul, nu ne înspăimîntăm. Judecăm calm şi lucid situaţia. Avem certitudinea forţei lagărului nostru. Ştim că orice atac, la pacea lumii va primi riposta cea mai drastică şi definitivă.

Se fac tentative de atentat la pace, la dreptate şi adevăr.

In aceste condiţii, către generaţia noastră, a fost şi va mai fi încercat un atentat moral.

Declarăm ferm şi cinstit tovarăşilor din generaţia ilegaliştilor, declarăm muncitorilor care ne-au învăţat meseria, ţăranilor, intelectualilor pe care i-am luat de model, conducătorilor partidului nostru: credem în comunism, în Lenin, în partid. Ne iubim ţara şi a o servi, este cea mai fierbinte dorinţă a noastră.

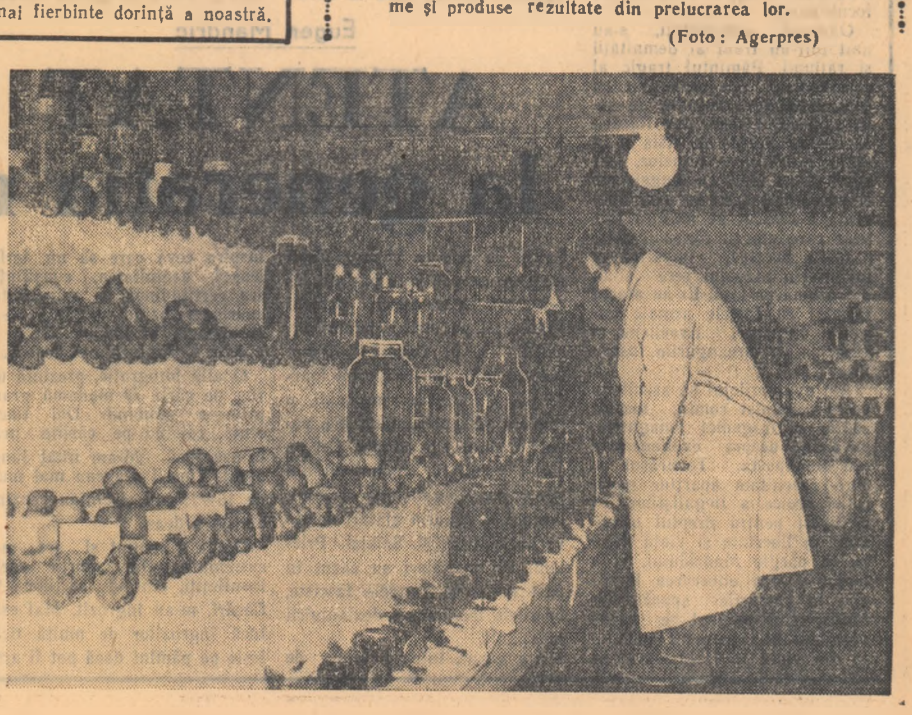
Şedinţă solemnă consacrată împlinirii a 75 de ani de la naşterea lui George Enescu

Vineri la ora 17, Academia RPR va ţine o şedinţă solemnă cu prilejul împlinirii a 75 de ani de la naşterea lui George Enescu. Va conferenţia acad. Mihail Jora despre: „George Enescu omul şi concepţia lui despre om". Conferinţa va fi urmată de audiţia cvartetului nr. 2 op 22 în sol major de George Enescu, în execuţia cvartetului Radio.

(Agerpres)

Expoziţia agro-silvică a Regiunii Autonome Maghiare. Pavilionul în care sînt expuse fructe, legume şi produse rezultate din prelucrarea lor.

(Foto: Agerpres)



Căminişti, fiţi buni gospodari!

Spre marginea Reşiţei două clădiri impresionante — prin mărimea şi arhitectură — stau de ani de zile faţă în faţă: clădirea şcolii profesionale de ucenici şi blocul muncitoresc „800", mărturii ale condiţiilor materiale create de partid şi guvern tineretului nostru.

Camerele care formează blocul „800", dependinţele create aici, frizeria, magazinul alimentar, biblioteca, sala de sport etc. satisfac cerinţele unui trai civilizat. Sume mari de bani au fost investite pentru construcţia acestora.

Camerele mari, luminoase, amenajate cu tot confortul, paturi, noptiere, mese, şifoniere, difuzoare deservesc în prezent peste 900 de locatari. In camere locuiesc cîte 4—5 persoane.

Pentru întărirea disciplinei, pentru educarea locatarilor în spiritul păstrării bunului obştesc, a respectării muncii personalului de serviciu, a fost creat un comitet de cămin. Opt tovarăşi, printre care Grigore Cocindău, Constantin Popa, Nicolae Salahoru, Florea Bîcă, consideraţi demni de această cinste, au fost aleşi în comitet.

Care sînt însă rezultatele „activităţii" lor? In multe camere domneşte dezordinea, există destui tineri indisciplinaţi. Şi cum exemplele sînt cele care au menirea să concretizeze afirmaţiile, să dăm cîteva:

Aranjarea paturilor, ca ele să dea un aspect plăcut, prietenos, camerelor, este un lucru care nu răpeşte mai mult de 5 minute. Cu toate acestea aici el pare imposibil de îndeplinit.

Să facem o vizită în camera unde locuieşte chiar preşedintele comitetului, Grigore Cocindău. De cum pătrunzi în ea simţi că e rar aerisită. Paturile ca şi şifonierele, sînt în dezordine, iar duşumeaua e murdară de ulei.

Camera 14, în care locuiesc cinci ingineri, ca şi multe altele, oferă din păcate, acelaşi decor

Nu puţine sînt cazurile cînd se constată că unii tineri se culcă îmbrăcaţi aşa cum vin de la lucru, că-şi lustruiesc pantofii cu cearceafurile sau că folosesc chiar perdeluţele de la geamuri în acest scop. Iată cum stau lucrurile în camera 311: Ion Tătăruşan, Mihai Ifrim şi Vasile Petroescu au spirit gospodăresc şi înţeleg să păstreze bunurile create pentru folosul lor, în timp ce Dragnea se culcă murdar.

Locatarii blocului nu formează un colectiv sudat, care să lupte pentru îndreptarea celor neglijenţi.

Pretutindeni în bloc am întîlnit aprecierea: avem două categorii de tineri — buni şi răi.

Tinerii buni sînt Constantin Vaipan din camera 102, Octavian Dăiescu din camera 110, Dumitru Nătărău, Nicolae Lupaşcu, Ion Tătăruşan, Ion Marin şi alţii. Mi i-am notat. Acelaşi lucru l-am făcut şi în cazul celeilalte categorii de tineri.

Făcînd un bilanţ sumar s-a ajuns la concluzia că în general sînt multe abateri de la regulamentul de ordine interioară. Se întîmplă destul de des să se deterioreze instalaţia de la baie, instalaţia electrică, pereţii, duşumelele, să se sustragă bunuri din cămin. Unii cred că nu-i mare lucru să iei un bec. Ce treabă are administraţia? Să-l pună la loc! Aşa s-a gîndit probabil şi Alexandru Peter din camera 418, care a luat becurile şi le-a ascuns la el în noptieră. Nu se gîndesc cei ce comit aceste acte că bunurile sînt date în folosinţa lor şi că procedînd în felul acesta îşi fură singuri căciula?

Tinerii care locuiesc în bloc sînt lăsaţi de capul lor. Aceasta face ca unii să lege prietenii proaste. In categoria aceasta s-au încadrat şi Ilie Voina, Alexandru Trăilescu, Marin Pasăre şi alţii. Faţă de cazurile de huliganism nu se iau decît măsuri administrative — excluderea din cămin. Faimosul comitet de cămin nu întreprinde nici un fel de acţiune pentru îndrumarea şi educarea tineretului, pentru a preîntîmpina actele de huliganism, pentru a împiedica împrietenirea unor tineri cinstiţi cu diverşi cetăţeni dubioşi, pentru a reeduca pe cei căzuţi în patima beţiei.

Blocul „800" este locuinţa tinerilor necăsătoriţi. Acest lucru s-a uitat după cîte se pare, întrucît aici nu se organizează discuţii în legătură cu probleme tinereşti: despre dragoste, prietenie, despre ţelul în viaţă.

Sigur că este mai simplu să iei măsuri administrative, dar nu aceasta este calea de urmat. Avem datoria să creştem oameni buni, să-i educăm. Comitetul de cămin, comitetul uzinal U.T.M. ar trebui să-şi noteze sarcina aceasta, ca să n-o mai uite nici o clipă.

Regimul nostru crează condiţii pentru a face viaţa mai frumoasă. Ele trebuie însă respectate, întărite prin munca tuturor. In acest sens trebuie educaţi tinerii locatari ai blocului „800".

LIDIA POPESCU

Noul ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P. Mongole în R.P.R. primit la Ministerul Afacerilor Externe

Joi 15 noiembrie a.c., Teodor Rudenco, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, a primit în audiență pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Mongole în R.P.R. Sandavyn Ravdan, în legătură cu apropiata depunere a scrisorilor de acreditare.

(Agerpres)

COMUNICAT

La începutul lunii noiembrie 1956 a avut loc la București sesiunea VIII-a a Comisiei Mixte de Colaborare Tehnico-Științifică între Republica Populară Romînă și Republica Democrată Germană.

La această sesiune au fost luate hotărîri pentru acordarea reciprocă a ajutorului tehnico-științific.

Astfel Republica Democrată Germană va acorda printre altele Republicii Populare Romîne ajutor tehnico-științific pentru modernizarea producției acumulatorilor cu plumb și pentru rezolvarea problemei brichetării cărbunilor bruni. De asemenea Republica Democrată Germană va transmite Republicii Populare Romîne experiența sa privind organizarea și metodele de muncă în industria construcțiilor.

Republica Populară Romînă va acorda printre altele Republicii Democrate Germane ajutor tehnico-științific în problema prelucrării moderne a țițeiului, fabricarea produselor din porumb pentru industria alimentară, prepararea unor produse chimice etc.

La această sesiune a fost discutată posibilitatea gasirii unor căi noi pentru îmbunătățirea colaborării tehnico-științifice dintre cele două țări prin introducerea unor noi metode de muncă mai operative.

Tratativele au decurs în spiritul unei depline înțelegeri reciproce, ambele părți fiind animate de dorința ca această sesiune să contribuie la adîncirea colaborării și prieteniei dintre cele două țări.

Ședința comemorativă de la Academia R. P. R.

Cu prilejul împlinirii a 125 ani de la moartea filozofului german Hegel, joi după-amiază, a avut loc la Academia R.P.R. o ședință comemorativă.

Au participat acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele de onoare al Academiei R.P.R., acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., acad. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului, și alți academicieni, membri corespondenți ai Academiei R.P.R., profesori universitari, cercetători științifici, activiști pe tărîm social, ziariști, studenți.

Au luat parte reprezentanți ai ambasadei R. D. Germane la București.

Ședința comemorativă a fost prezidată de acad. Barbu Lăzăreanu.

Acad. C. I. Gulian a prezentat comunicarea „Iluminism, dialectică și idealism la Hegel", iar prof. univ. D. D. Roșca comunicarea „Asupra conceptului la Hegel".

(Agerpres)

100 de ani de la moartea lui Bolyai Farkas

La 20 noiembrie se împlinesc 100 de ani de la moartea marelui matematician Bolyai Farkas fost profesor la Colegiul din Tg. Mureș înființat în anul 1557.

De-a lungul vieții sale Bolyai a elaborat pe lîngă opera sa de căpetenie „Tentamen" (încercare) mai multe lucrări în domeniul matematicii, tehnicii, științelor naturale și artelor.

Cu prilejul centenarului Bolyai, la Tg. Mureș vor avea loc manifestări închinate memoriei marelui matematician. Astfel la Institutul medico-farmaceutic și la Fabrica de mobilă „Simo Geza" se vor ține conferințe intitulate „Viața și opera lui Bolyai Farkas". Cu acest prilej vor conferenția prof. Toth Sandor de la Universitatea „Bolyai" din Cluj, prof. dr. Farczady Elek, directorul Muzeului comemorativ „Bolyai" din Tg. Mureș.

In sala de festivități a școlii medii de băieți „Iosif Ranghet", fostul colegiu unde a predat Bolyai Farkas, va avea loc o festivitate în cadrul căreia se vor ține trei dizertații privind activitatea lui Bolyai Farkas ca matematician și literat. Pe frontispiciul școlii „Iosif Ranghet" se va așeza o placă comemorativă.

In sala mare a Palatului cultural se va organiza în ziua de 18 noiembrie o adunare festivă la care va conferenția prof. dr Farczady Elek.

(Agerpres)

INFORMAȚII

Miercuri seara s-au înapoiat în Capitală, venind cu avionul de la New York, Ladislau Banyai, rectorul Universității „Bolyai" din Cluj și prof. univ. George Macovescu, publicist, care, potrivit invitației guvernului S.U.A. adresată guvernului R.P.R., au luat cunoștință de campania electorală desfășurată în S.U.A.

C. Paraschivescu-Bălăceanu, președintele Asociației Juriștilor din R.P.R. care a făcut de asemenea parte din delegație, a plecat de la New York spre Bangkok (Tailanda) pentru a participa la lucrările celei de a 45-a Conferințe a Uniunii Interparlamentare ca membru al delegației Grupului național romîn al Uniunii Interparlamentare.

(Agerpres)

Inceperea tratativelor sovieto-poloneze

Sosirea la Moscova a delegației C.C. al P.M.U.P. și a guvernului R. P. Polone

MOSCOVA 15 (Agerpres) — TASS transmite: Delegației C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez și a guvernului Republicii Populare Polone, care a sosit la 15 noiembrie la Moscova i s-a făcut o primire cordială, frățească.

E un ger ușor. Vîntul flutură drapelele poloneze și sovietice cu care este pavoazat peronul gării „Bielorusskaia" în cinstea oaspeților din Polonia prietenă.

Deși pînă la sosirea trenului mai sînt încă peste 20 de minute, peronul gării este plin de lume: ziariștii sovietici și polonezi, corespondenți ai ziarelor și agențiilor străine, reprezentate la Moscova. Este și firesc. Vizita în U.R.S.S. a delegației C.C. al P.M.U.P. și a guvernului Republicii Populare Polone este un important eveniment politic, prezentînd un mare interes. Tot mai multă lume vine să întîmpine pe oaspeții polonezi: reprezentanți ai oamenilor muncii din raioanele Moscovei, miniștri ai U.R.S.S., funcționari superiori ai Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Asistența salută cu căldură pe N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, M. Z. Saburov, K. E. Voroșilov, care au venit pentru a întîmpina pe oaspeții polonezi.

Apare trenul special cu care au călătorit conducătorii polonezi. Răsună muzica. Trenul se oprește. Din vagon coboară Wladislaw Gomulka, prim secretar al C.C. al P.M.U.P. (șeful delegației), Alexander Zawadski, președintele Consiliului de Stat, Josef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri, și Ștefan Jendrychowski, președintele comisiei de stat pentru planificarea economică — membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., precum și Witold Trompcinski, locțiitor al ministrului de Finanțe și directorul Băncii Naționale Poloneze, Eugeniusz Szyr, membru al C.C. al P.M.U.P., și alții.

N. S. Hrușciov a strîns cu căldură mîna lui Wladislaw Gomulka, Alexander Zawadski, Josef Cyrankiewicz, Ștefan Jendrychowski și celorlalte persoane. N. A. Bulganin, M. Z. Saburov și K. E. Voroșilov au strîns mîna oaspeților. Prietenilor polonezi li s-au oferit mari buchete de flori.

A fost aliniată o gardă de onoare. De W. Gomulka, conducătorul delegației poloneze, se apropie în pas de defilare maiorul Slavin comandantul gărzii de onoare, și-i dă raportul.

Tovarășe conducător al delegației Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez și guvernului Republicii Populare Polone, tovarășe Gomulka! Garda de onoare în cinstea sosirii delegației este aliniată.

Tovarășul W. Gomulka salută garda de onoare. Drept răspuns, răsună un puternic „Ura!"

Tovarășii W. Gomulka și N. S. Hrușciov trec în revistă garda de onoare, apoi tovarășul Gomulka salută pe miniștri U.R.S.S., șefii ambasadelor care au venit în întîmpinarea delegației poloneze și pe membrii ambasadei poloneze.

W. Gomulka, se apropie apoi de microfon și rostește următoarea cuvîntare:

Cuvîntarea tovarășului W. Gomulka

In numele delegației Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez și a guvernului Republicii Populare Polone salut cordial pe locuitorii Moscovei în glorioasa capitală a Marii Uniuni Sovietice.

Conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez și guvernul Poloniei ne-au însărcinat să ducem cu conducerea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și cu guvernul sovietic tratativele începute luna trecută la Varșovia, ca tratative între partide.

Partidul nostru și poporul polonez, pătrunse de spiritul colaborării frățești de buni vecini cu popoarele Uniunii Sovietice acordă acestor tratative și rezultatelor lor politice și economice o importanță deosebit de mare. Pentru țara noastră, a cărei integritate și securitate a frontierelor pe Oder și Neisse — Lujitka este asigurată cel mai bine și mai sigur de alianța polono-sovietică, făurită în lupta comună și cimentată de sîngele vărsat împreună în războiul împotriva cotropitorilor hitleriști, nu poate fi nimic mai important decît relațiile frățești de prietenie și de alianță cu vecina noastră de la răsărit — marea Uniune Sovietică.

Cea mai trainică bază a unor asemenea relații sînt principiile leniniste ale egalității în drepturi a popoarelor mici și mari, respectarea reciprocă a suveranității și independenței naționale, precum și colaborarea bazată pe avantaje reciproce.

De aceea, am primit cu mare satisfacție declarația guvernului U.R.S.S. din 30 octombrie 1956 „Cu privire la bazele dezvoltării și întăririi prieteniei și colaborării între Uniunea Sovietică și celelalte state socialiste".

Credem că în urma tratativelor noastre se vor întări și adînci relațiile de prietenie, alianță și colaborare, care leagă Polonia de Uniunea Sovietică, că ele vor contribui la consolidarea coeziunii și forței lagărului statelor socialiste, vor sluji cauzei păcii în lumea întreagă și coexistenței statelor și popoarelor cu orînduiri sociale diferite, care se dezvoltă prin excluderea războaielor din viața tuturor popoarelor lumii.

Salut locuitorilor Moscovei!

Salut, salut frățesc tuturor popoarelor Uniunii Sovietice!

W. Gomulka a rostit cuvintele de încheiere ale cuvîntării sale în limba rusă. Participanții le-au primit cu aplauze furtunoase.

Tovarășii N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, M. Z. Saburov, K. E. Voroșilov și oaspeții polonezi au ieșit în piața din fața gării unde s-au adunat multe sute de oameni.

Cei veniți în întîmpinarea oaspeților și oaspeții au luat loc în mașini și au străbătut strada Gorki care este de asemenea plină de lume.

Pe stradă se pot vedea drapele ale Poloniei și U.R.S.S., pancarte cu cuvinte de salut în cinstea prieteniei frățești, de nezdruncinat dintre popoarele polonez și sovietic.

★ ★ ★

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 noiembrie, ora 15,30 au început la Kremlin tratativele dintre delegația C.C. al P.C.U.S. și a guvernului Uniunii Sovietice și delegația C.C. al P.M.U.P. și a guvernului Republicii Populare Polone. Din partea sovietică la tratative au participat: N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. (conducătorul delegației), K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.; N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; A. I. Mikoian și M. Z. Saburov, prim vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. — membri ai Prezidiului C.C. al P.C.U.S. Din partea poloneză au participat: Wladislaw Gomulka, prim secretar al C.C. al P.M.U.P. (conducătorul delegației), Alexander Zawadski, președintele Consiliului de Stat al R. P. Polone, Josef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Polone, Ștefan Jendrychowski, președintele Comisiei de stat pentru planificarea economică — membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P.

La tratative au fost de față din partea sovietică N. S. Patolicev, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. și P. K. Ponomarenko, ambasadorul U.R.S.S. în Republica Populară Polonă — membri ai C.C. ai P.C.U.S., precum și M. A. Harlamov, locțiitor al șefului Serviciului de presă din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. Din partea poloneză la tratative au asistat: Eugeniusz Szyr, membru al C.C. al P.M.U.P. și Maria Werna.

In timpul tratativelor a avut loc un schimb de păreri în problemele relațiilor sovieto-poloneze și în alte probleme care interesează cele două țări. Tratativele au fost sincere și prietenești și s-au desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și înțelegere reciprocă.

Tratativele vor continua în cadrul următoarelor întrevederi ale delegațiilor.

★

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 noiembrie Wladislaw Gomulka, prim secretar al C.C. al P.M.U.P. și ceilalți membri ai delegației poloneze au făcut o vizită lui N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., și N. A. Bulganin, Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Radiogramă de la New York

O.N.U. trebuie să răspundă dorinței de pace a popoarelor

Sediul permanent al Organizației Națiunilor Unite se află în inima New Yorkului, pe insula Manhattan. O.N.U. este instalat în trei clădiri, dintre care blocul secretariatului care are 39 etaje și 165 m. înălțime este dominant și vizibil de departe. Acest trio arhitectonic își răsfrînge temerarele sale forme geometrice în oglinda placidă a lui East River.

In aceste clădiri de pe țărmul insulei Manhattan se desfășoară — în prezența a peste 1400 de delegați, invitați, ziariști, reporteri ai posturilor de radio și televiziune, operatori cinematografici etc. — lucrările celei de a 11-a sesiuni ordinare a Adunării Generale a O.N.U.

In fața acestei sesiuni se află sarcini grele și pline de răspundere.

Puterile imperialiste Anglia și Franța, cu încurajarea Statelor Unite, și cu concursul josnic al statului Israel au atacat cu perfidie și sălbăticie Egiptul, ocupînd o parte din teritoriul lui. Indignarea popoarelor iubitoare de pace față de această agresiune a dus, — deși mai erau puține zile pînă la deschiderea actualei sesiuni, la convocarea unei sesiuni extraordinare a Adunării Generale a O.N.U.

Incă din cursul acestei sesiuni extraordinare, la lucrările căreia am asistat în parte, s-a putut vedea cît de categorică este condamnarea agresorilor de către covîrșitoarea majoritate a membrilor O.N.U. Se știe că presiunea puternică a forțelor iubitoare de pace — în cadrul căreia atitudinea energică luată de Uniunea Sovietică în notele sale adresate primilor miniștri ai Angliei, Franței și Israelului a jucat un rol hotărîtor — nu a rămas fără rezultat: agresorii au fost siliți să ordone încetarea focului. Sesiunea extraordinară a Adunării Generale a O.N.U. a arătat că puterile imperialiste agresoare, nu renunță totuși la îndeplinirea planurilor lor pe alte căi. In acest scop, Anglia și Franța, din nou cu încurajarea Statelor Unite au adoptat o tactică de tărăgănare în îndeplinirea hotărîrilor O.N.U., care le ceruse să-și retragă imediat trupele de pe teritoriul Egiptului. Totodată, puterile imperialiste au hotărît să exploateze fără scrupule evenimentele din Ungaria, ca pe o uriașă diversiune, la adăpostul căreia să-și poată continua acțiunea agresivă împotriva Egiptului. Uniunea Sovietică, țările de democrație populară și alte țări iubitoare de pace au demascat substratul acestei manevre, cerînd ca O.N.U. să-și îndrepte întreaga atenție spre lichidarea agresiunii împotriva Egiptului și spre celelalte probleme vitale pentru pacea lumii cum sînt problemele dezarmării, Algeriei și Ciprului.

Sesiunea ordinară a Adunării Generale O.N.U. s-a deschis, la 12 noiembrie, sub semnul acestor evenimente.

Atît în ședințele comitetului general (care a elaborat recomandări cu privire la ordinea de zi) cît și în ședința plenară a Adunării care a discutat recomandările comitetului, problema „acțiunilor Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului" a fost înscrisă fără vot pe ordinea de zi. Aceste „acțiuni" au stîrnit în lumea întreagă o indignare atît de profundă încît chiar și reprezentanții țărilor care au pornit recent agresiune împotriva Egiptului nu au îndrăznit să obiecteze împotriva includerii acestei probleme pe ordinea de zi. De altfel, aceasta o cere situația din Orientul Apropiat, care se menține încordată și gravă și după încetarea focului la care s-a ajuns în Egipt. Cauza acestei stări de lucruri o constituie semnele din ce în ce mai numeroase după care agresorii nu au de gînd să pună capăt ocupației Egiptului, ci dimpotrivă par din ce în ce mai hotărîți să rămînă acolo unde se găsesc și să-și realizeze sub paravanul O.N.U. planul de a smulge Canalul de Suez din mîinile Egiptului. Pe culoarele O.N.U.-ului sînt foarte comentate și stîrnesc multe îngrijorări declarațiile făcute cu numai cîteva zile în urmă de primul ministru francez și de ministrul său de externe. „Prezența forțelor armate ale O.N.U. în Orientul Mijlociu — a spus Mollet — va fi un pas înainte spre internaționalizarea (Canalului) pe care o așteptăm".

La aceasta se adaugă știrile care sosesc acum din Londra, după care Anglia nu-și va retrage trupele din Egipt decît atunci cînd forța internațională O.N.U. care trebuie să fie „eficace" și „competentă" va fi în măsură să asigure punerea în aplicare a obiectivelor". Numeroși delegați și observatori aflați aci se întreabă însă cînd va binevoi Anglia să considere că forțele O.N.U. sînt „eficace" și „competente" și mai ales care sînt obiectivele la care se face aluzie?

Trebuie arătat că și Israelul, după ce și-a îndeplinit cu zel rolul odios de provocator pe scară internațională nu mai e dispus în prezent să se conformeze hotărîrilor O.N.U. și să evacueze teritoriul cotropit sau cel puțin o parte a acestui teritoriu și anume zona Gaza. Astfel cercurile sioniste din Israel și guvernul care le exprimă interesele continuă să joace rolul josnic de unealtă a agresorilor, fără a ține seama de interesele poporului din această țară.

Este, bine înțeles, o datorie de onoare a O.N.U. să împiedice realizarea planurilor care tind să prelungească rămînerea în Egipt a trupelor agresoare. Este de sperat că secretarul general al O.N.U., Dag Hammarskjoeld, care a plecat ieri la Cairo, pentru a supraveghea sosirea în Egipt a trupelor O.N.U., va lua măsuri în acest sens. Pentru că în caz contrar, pacea în Orientul Apropiat se va afla din nou în mare primejdie. Poporul egiptean și celelalte popoare arabe nu vor tolera ca agresiunea împotriva Egiptului să fie continuată sub altă formă, fie ea chiar și sub egida O.N.U. Popoarele întregii lumi sprjină cauza dreaptă a Egiptului în restabilirea integrității sale teritoriale și a suveranității sale.

Stăruind mai departe în politica lor diversionistă, cercurile imperialiste și acoliții lor au folosit primele ședințe ale sesiunii ordinare a Adunării Generale a O.N.U. pentru continuarea campaniei de ațîțări și calomnii privind așa-zisa „situație din Ungaria". În cursul acestor ședințe, atît reprezentantul guvernului ungar, ministrul de externe Imre Horvath, cît și reprezentanții Uniunii Sovietice și ai altor țări socialiste au arătat clar ce s-a petrecut în Ungaria și care este substratul acestor evenimente. Astfel ministrul de externe maghiar a subliniat cu tărie în fața Adunării Generale că reglementarea situației create în Ungaria ține exclusiv de competența juridică internă a guvernului ungar și de aceea orice rezoluție a Adunării Generale referitoare la situația politică din Ungaria este un amestec în treburile ei interne și contravine Cartei O.N.U.

Este clar pentru oricine — după cum a spus reprezentantul Uniunii Sovietice, V. Kuznețov — că încercările de a folosi tribuna O.N.U. pentru ațîțarea pasiunilor în jurul „problemei ungare" pot folosi numai forțelor reacționare, că aceste încercări îngreunează și complică numai consolidarea cît mai grabnică a păcii și a ordinei în Ungaria.

In ciuda expunerilor convingătoare făcute de reprezentantul Ungariei și de reprezentanții altor țări, Adunarea Generală a hotărît, cu majoritate de voturi, să înscrie „situația din Ungaria" pe ordinea de zi a sesiunii sale ordinare.

Raportul de forțe în lume este și rămîne tot mai favorabil țărilor care luptă pentru pace și independență națională. Aceasta se vede cu prisosință chiar în cursul actualei sesiuni a adunării generale a O.N.U., care a început prin a saluta intrarea în rîndurile membrilor O.N.U. a 19 țări noi, primite în O.N.U. la cea de-a 10-a și cea de a 11-a sesiune a Adunării Generale printre care țări de democrație populară și numeroase țări asiatice și africane aflate în aceiași situație.

Cu emoție și mîndrie am ascultat, printre reprezentanții acestor țări, pe ministrul de externe al Republicii Populare Romîne, tovarășul Grigore Preoteasa, care, a reamintit Adunării principiile politicii iubitoare de pace a statului nostru democrat-popular.

Este semnificativ pentru situația care s-a creat la O.N.U. că ziarul francez „Le Monde", sosit azi aici, face cu amărăciune calculul că în prezent țările lagărului socialist, împreună cu țările din Africa și Asia pot forma o majoritate necesară pentru a împiedica Adunarea Generală să ia vreo măsură contrară intereselor lor.

Cu toate acestea, influența cercurilor imperialiste agresive la O.N.U. nu trebuie subapreciată. Aceasta permite, din păcate, prelungirea unei absurdități atît de revoltătoare cum este uzurparea drepturilor unei mari puteri, Republica Populară Chineză, de către paiața ciankaișistă, care nu reprezintă pe nimeni. În ședința de azi a comitetului general reprezentanții Indiei și Uniunii Sovietice, susținuți de reprezentanții Egiptului, Danemarcei și Cehoslovaciei au dat o adevărată și dîrză bătălie diplomatică în favoarea recunoașterii drepturilor legitime ale R.P. Chineze. „Absența adevăraților reprezentanți ai Chinei la O.N.U., a declarat Menon, crează numeroase dificultăți. Viața cere în mod imperios rezolvarea pozitivă a acestei probleme. Ea este strîns legată de asigurarea stabilității și slăbirii încordării în Asia". După cum face în ultimii ani, reprezentantul S.U.A. nu a îndrăznit să înfrunte fondul acestei probleme a cărei actualitate și urgență a devenit de mult evidentă pentru covîrșitoarea majoritate a opiniei publice mondiale. El a recurs la un artificiu de procedură, de altminteri profund contrar regulelor de procedură ale O.N.U., și a obținut — cu concursul reprezentanților Angliei, Franței, Turciei, Pakistanului, Republicii Dominicane, Perului și bineînțeles, a paiaței ciankaișiste — ca propunerea Indiei de recunoaștere a drepturilor R.P. Chineze să nu fie pusă la vot.

Puterile colonialiste nu au reușit însă să împiedice comitetul general să recomande înscrierea la ordinea de zi a sesiunii O.N.U. a altor probleme, printre care problema Ciprului, Algeriei și a Irianului de vest, probleme care sînt strîns legate de lupta pentru libertate și pace a popoarelor asiatice și africane.

Este necesar ca în zilele următoare aceste probleme și în primul rînd problema lichidării agresiunii din Egipt care amenință pacea lumii să-și găsească o rezolvare conformă cu principiile Cartei O.N.U., cu interesele popoarelor și cauzei păcii.

C. RADUCANU

Convorbirea tovarășului J. Kádár cu o delegație a Consiliului muncitoresc central

BUDAPESTA 19 (Agerpres). — Miercuri seara, după cum scrie ziarul „Nepszabadsag" din 15 noiembrie, o delegație compusă din 19 membri ai Consiliului muncitoresc central l-a vizitat în parlament pe tovarășul Kadar Janos, președintele Consiliului de Miniștri, spre a-i transmite doleantele oamenilor muncii din marile uzine ale Budapestei și uzinele din provincie. Consiliul muncitoresc central a grupat aceste revendicări în mai multe puncte, arătînd în introducerea care le preceda că Consiliul muncitoresc stă ferm pe baza principiilor socialiste și apără proprietatea socială asupra mijloacelor de producție.

Kadar Janos a analizat în mod amănunțit doleanțele ce i-au fost prezentate.

In legătură cu poziția guvernului cu privire la Nagy Imre, în articol se arată printre altele că Nagy Imre a cerut azil la ambasada din Budapesta a unui stat străin și în felul acesta nu există posibilitatea să se discute cu dînsul probleme ale participării la guvern.

Referindu-se la problema unui sistem bazat pe mai multe partide și la chestiunea alegerilor, J. Kadar a arătat, printre altele, că acum, în mod nejustificat, toate greșelile se aruncă în spinarea partidului comunist, deși partidul nu se identifică cu aceia care au abuzat de numele lui. „Imi aduc aminte ce lupte ascuțite am dus cu partidul micilor agrarieni ca să accepte naționalizarea a trei fabrici, cele mai mari din țară. Poate că mulți au uitat de aceasta, dar este sigur că poporul nu a uitat".

Vorbind despre prezența trupelor sovietice, Kadar a arătat că guvernul muncitoresc-țărănesc a fost nevoit să ceară ajutorul trupelor sovietice, deoarece în decursul evenimentelor din săptămînile trecute s-a dovedit că există primejdia răsturnării puterii populare.

„Am văzut cu toții cum o demonstrație de studenți cu revendicări juste și justificate s-a transformat în două ore într-o luptă înarmată în cursul căreia au fost ocupate radiodifuziunea, redacția ziarului „Szabad Nep", depozite militare, centrala telefonică Joszef etc. Este imposibil ca toate acestea să fi fost făcute în mod spontan de către oameni neorganizați. Aceste acțiuni nu dovedesc o organizare civilă. Mai tîrziu am văzut că și muncitorii iau parte la demonstrație, cer introducerea grevei. Dar am fi orbi dacă nu am vedea că în afară de revolta justificată în fața greșelilor și în afara revendicărilor juste ale muncitorilor mai sînt și lozinci contrarevoluționare. In cursul luptelor, elemente cinstite s-au amestecat cu elemente contrarevoluționare, ajungîndu-se la o situație foarte gravă. Deși guvernul a cerut încetarea focului lupta a continuat, dar acum cu alte țeluri. Sediul partidului din Budapesta a fost atacat cu obuze. In asediul dezlănțuit asupra sediului circumscripției a 9-a de partid din Capitală a fost omorît tovarășul Mezö Imre care și-a închinat întreaga sa viață revoluției, care a luat parte la războiul din Spania și ale cărui gînduri și acțiuni au fost întotdeauna în folosul comunității. Contrarevoluționarii au devastat casele comuniștilor și, acolo unde nu găseau pe cine căutau, au ucis pe membrii familiei, așa cum procedează deobicei contrarevoluționarii".

Tov. Kadar a vorbit apoi despre situația haotică de după apelul făcut pentru încetarea focului. El a povestit că multe partide care se înființaseră sau fuseseră reînființate în grabă în acele zile nu s-au ocupat de nimic altceva decît să-și asigure mașini, bani și poziții. Kadar a vorbit în mod amănunțit despre o figură caracteristică a acelor zile, despre Dudas Joszef. „Despre Dudas am auzit prima oară cînd am organizat lupta în ilegalitate, atunci cînd armata maghiară a suferit o înfrîngere pe cîmpul de luptă și Horthy a vrut să încheie pace cu U.R.S.S.

El a vrut să trimită o delegație de 5 persoane în U.R.S.S. și s-a gîndit că este bine să trimită și un comunist. El a dus tratative cu partidul comunist ilegal ca acesta să colaboreze cu dînsul. Noi am răspuns să ne dea 6.000 de puști și atunci discutăm. Din delegația lui Horthy, unul din așa-numiții „comuniști" a fost inginerul Dudas. Eu i-am cunoscut pe toți comuniștii, dar n-am știut pe nici unul numit Dudas. Cine l-a însărcinat pe Dudas să se dea drept comunist? Horthy! După eliberare, Dudas a reușit să fie primit printre membrii organizației de partid din uzina de roți dințate. Aici și-a cîștigat popularitate, lucru care nu a fost greu pe atunci.

La alegerile din octombrie, Dudas a figurat pe lista candidaților partidului micilor agrarieni. In săptămînile trecute Dudas a reapărut, ca conducătorul unui grup înarmat. După încetarea focului am discutat cu conducătorii grupurilor înarmate. Am stat de vorbă cu 15 asemenea conducători pe care îi consider oameni cinstiți. Aceștia au spus că Dudas este un escroc. Dudas s-a dedat și la alte acțiuni, și anume a pătruns în Banca Națională, de unde a luat un milion de forinți, împărțind trecătorilor bani din sac, în piața Blaha Luiza, spre a-și cîștiga popularitate. Același lucru s-a întîmplat și în fața magazinului de stat „Guttman", cu deosebirea că aci s-au împărțit paltoane, costume și cîte 5 grenade. Referitor la acestea, tov. Kádár a mai spus că Dudas a fost arestat în cele din urmă, dar a fost eliberat imediat de Kiraly Bela, președintele Consiliului revoluționar militar. Desigur că Nagy Imre a caracterizat drept trădare eliberarea lui Dudas. Cînd Kiraly a aflat că eliberarea lui Dudas este considerată drept trădare, el a fugit printre rebeli. „Ce fel de viitor ar fi avut un asemenea guvern care avea în capitală un astfel de comandant militar", a spus Kádár. Arătînd că afară de Dudas, și alți membri ai grupului înarmat s-au dedat la jafuri, Kádár a spus: Atunci am înțeles că pe asemenea baze nu există democrație și nici independență — și că peste o săptămînă îl vor înlătura și pe Nagy Imre din guvernul de coaliție. Atunci m-am hotărît să părăsesc guvernul.

Vorbind în continuare de instigațiile fățișe cuprinse în cuvîntările rostite la radio de Mindszethy, Kádár a arătat că acestea au fost un preludiu la ceea ce s-a întîmplat după aceea. De peste graniță au sosit una după alta mașini cu unități militare și armament. In Germania occidentală exista o armată maghiară fascistă. Regimente de jandarmi stau de 10 ani gata să lovească poporul nostru. Avanposturile acestora au trecut în Austria și au intrat apoi în țara noastră. Comitetul revoluționar din Györ a înființat „republica din Dunantul" și a declarat că nu recunoaște guvernul Republicii Populare. Intre timp erau aduse în țară mari cantități de armament în mașini, avioane, în convoaiele de ajutorare ale Crucii Roșii.

Ce se putea face în asemenea situație? Care era perspectiva democrației, a libertății, a independenței, a neutralității? Acestea sînt iluzii dacă nu există forțe care să le apere. In asemenea situație unii au ajuns la concluzia că, în primul rînd, trebuie să fie învinsă cu toate mijloacele contrarevoluția, să fie consolidată puterea populară cu ajutorul armatei sovietice și al muncitorilor înarmați. In situația aceasta a trebuit să fie inversată ordinea problemelor. Mai întîi — să nimicim contrarevoluția, să întărim puterea democrat-populară cu forța armată care are la bază socialismul și este în stare s-o apere. După aceasta — se retrag trupele sovietice din oraș și ducem tratative pentru retragerea lor din țară. Acum esența problemei este: dacă să fie democrație populară. Dacă consolidăm democrația populară, atunci se poate discuta componența guvernului. De altfel componența guvernului nici noi nu o considerăm definitivă. Guvernul trebuie lărgit".

După aceasta, tov. Kadar a vorbit despre problema reluării activității în producție, fără de care nu se poate ajunge decît la inflație, foamete. In continuare, J. Kadar a arătat că sînt unii care nu văd că s-au manifestat tendințe contrarevoluționare, subliniind că asemenea acțiuni mai au loc și acum, sub alte forme, forțele contrarevoluționare lucrînd foarte rafinat și organizat.

Nimeni nu vine să spună deschis „eu sînt contrarevoluționar", dar în unele revendicări se recunosc clar țelurile contrarevoluționare. Așa este, de exemplu, revendicarea ca în uzine să nu existe nici un fel de partid. Nu există nicăieri un partid comunist care să nu aibă o organizație în uzine. Dacă contrarevoluția ar fi învins și ar fi împins partidul în ilegalitate, clasa muncitoare ar fi avut și atunci partidul său. Acest partid s-ar fi sprijinit și atunci pe organizațiile din uzine. Partidul Comunist nu poate renunța la organizațiile sale din uzine — a arătat Kadar, subliniind totodată necesitatea îmbunătățirii radicale a activității acestor organizații, legării lor strînse de masele muncitorilor.

In încheiere tov. Kadar a spus: „Dacă înțelegem problema de bază și avem curajul să privim în față situația, dacă avem curajul să spunem oamenilor nu numai lucruri plăcute, atunci poporul va fi alături de noi".

După aceea, membrii delegației au discutat îndelung cu tov. Kadar. La începutul discuției mai mulți delegați au subliniat că în problemele de bază sînt de aceeași părere, dar în unele chestiuni de amănunt există păreri deosebite. O astfel de problemă a fost printre altele problema neutralității. In legătură cu aceasta, Kadar a subliniat că neutralitatea nu poate fi decît un deziderat, atît timp cît mai există oameni care nu doresc aceasta ci care au interes în declanșarea unui război.

„Neutralitatea nu constă în aceea să așternem pe o hîrtie că vrem neutralitate. Pentru a realiza o astfel de revendicare este nevoie de raporturi de forțe, de o asemenea situație internațională care să asigure înfăptuirea unei asemenea revendicări. In zadar s-ar revendica neutralitatea, dacă contrarevoluția sau forțele imperialiste își bat joc de neutralitatea noastră".

După ce a arătat că în acțiunea de reprimare a contrarevoluției autoritățile nu vor îngădui acte de răzbunare, J. Kadar a subliniat că aceasta nu înseamnă însă că nu se vor lua măsuri față de aceia care comit acte de teroare sau crime de drept comun.

De aceasta este nevoie cu atît mai mult cu cît, dacă contrarevoluția subjugă Ungaria aceasta va constitui un pericol de război. Contrarevoluția caută conflicte de război.

„Acum, de curînd, a spus tov. Kadar, am vorbit cu ambasadorul R. P. Chineze care a subliniat că poporul chinez de 600 milioane de oameni, va da tot sprijinul patriei noastre, deoarece aici este vorba de cauza umanității, a păcii mondiale. Guvernul iugoslav a făcut o declarație asemănătoare". La sfîrșitul întrevederii, tov. Kadar i-a rugat pe membrii delegației să se gîndească bine la tot ce s-a vorbit în cursul acestor discuții și să se reîntoarcă în uzinele lor cu convingerea fermă că Ungaria nu mai poate reveni niciodată la politica falimentară a trecutului. Membrii delegației au declarat că și după părerea lor problema principală este de a se întări puterea populară, pe baza căreia se va putea asigura independența țării.

Anglia și Franța au respins propunerea Elveției cu privire la convocarea unei conferințe a celor cinci puteri

PARIS 15 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse, guvernul francez a trimis recent un răspuns la mesajul președintelui Confederației Elvețiene cu privire la convocarea unei conferințe a celor cinci puteri.

După cum relatează agenția, guvernul francez a respins indirect propunerea elvețiană sub pretextul că trebuie „să se consulte cu alte puteri străine și anume — cu guvernele american și englez".

★

LONDRA 15 (Agerpres). — TASS transmite: Anglia a respins propunerea guvernului elvețian cu privire la convocarea unei conferințe a celor cinci puteri (U.R.S.S., S.U.A., Anglia, Franța și India). Cancelaria primului ministru a anunțat că Eden a trimis în legătură cu aceasta președintelui Elveției un mesaj. Eden declară, printre altele, că „nu este încă" momentul pentru o asemenea întrevedere și că după părerea sa „nu se poate aștepta ca o asemenea întrevedere să fie rodnică".

SCURTE ȘTIRI

PRAGA 15 (Agerpres). — CETEKA transmite: In dimineața zilei de 15 noiembrie a părăsit Praga, plecînd la Budapesta, într-o vizită de prietenie o delegație guvernamentală cehoslovacă, condusă de Villam Siroky, președintele guvernului.

NEW YORK 15 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse, secretarul general al O.N.U., Dag Hammarskjoeld, a plecat miercuri seara cu avionul la Neapole de unde își va continua drumul spre Cairo.

PEKIN 15 (Agerpres). — China Nouă transmite: — La 14 noiembrie reprezentanții Federației tineretului din întreaga Chină și reprezentanții delegației tineretului japonez care au vizitat R.P. Chineză, au semnat la Pekin un acord cu privire la întărirea legăturilor de prietenie dintre tineretul chinez și japonez.

U.R.S.S. — apărătoare consecventă a drepturilor legitime ale poporului egiptean

Schimb de mesaje între N. A. Bulganin — A. Eden, Guy Mollet și Ben Gurion

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite schimbul de mesaje dintre N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Anthony Eden, primul ministru al Marii Britanii.

La 6 noiembrie, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a primit prin intermediul ambasadei Marii Britanii în U.R.S.S. un mesaj din partea lui Anthony Eden, primul ministrul al Marii Britanii.

La 15 noiembrie, A. A. Gromiko, prim-locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., a înmînat lui W. Hayter, ambasadorul Marii Britanii la Moscova, mesajul de răspuns adresat de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., primului ministru, Anthony Eden.

Mesajul lui Anthony Eden, adresat lui N. A. Bulganin

Londra 6 noiembrie 1956

Stimate domnule prim-ministru,

Am primit cu profund regret mesajul dv. de ieri.

Expresiile folosite de dv. sînt de așa natură încît la început am hotărît că nu pot decît să însărcinez pe ambasadorul Majestății Sale să trimită înapoi acest mesaj, ca fiind cu totul inacceptabil. Momentul este însă atît de serios încît cred că trebuie să încerc să vă răspund pe acel ton rezonabil pe care dv. și cu mine am fost în stare în trecut să discutăm problemele litigioase de importanță vitală pentru întreaga lume.

Guvernul Majestății Sale a declarat în repetate rînduri că principalul scop al acțiunilor întreprinse de guvernele englez și francez este de a curma operațiunile militare dintre Israel și Egipt și de a despărți părțile beligerante. Acum acest scop a fost de fapt atins. In ce privește viitorul, vă este cunoscut că guvernul canadian a propus să se creeze în această regiune forțe armate internaționale speciale ale Organizației Națiunilor Unite. Adunarea Generală a luat primele măsuri pentru organizarea unor astfel de forțe armate. Guvernul Majestății Sale aprobă întrutotul principiul creării forțelor armate internaționale ale Organizației Națiunilor Unite. La drept vorbind, noi înșine, am propus acest lucru. Am primit astăzi o comunicare în această problemă din partea secretarului general al Organizației Națiunilor Unite. La această comunicare am răspuns în felul următor:

„Guvernul Majestății Sale salută comunicarea secretarului general, deși este de părere că este necesară lămurirea suplimentară a cîtorva puncte.

Dacă secretarul general poate confirma că guvernele Egiptului și Israelului au acceptat încetarea necondiționată a focului și că forțele armate internaționale care urmează să fie constituite vor fi împuternicite să asigure și să supravegheze atingerea scopurilor arătate în punctele respective ale rezoluției adoptate la 2 noiembrie de Adunarea Generală, atunci guvernul Majestății Sale va accepta să sisteze operațiunile militare. El ar vrea să menționeze însă că curățirea Canalului de Suez și a căilor sale de acces care nu reprezintă în nici un caz o operațiune militară, este o sarcină extrem de serioasă în interesul navigației și comerțului mondial. Forțele armate franco-engleze sînt echipate pentru a putea duce la îndeplinire această sarcină. De aceea, guvernul Majestății Sale propune ca personalul tehnic atașat pe lîngă forțele armate franco-engleze să înceapă imediat aceste lucrări.

Pînă la confirmarea celor sus menționate, guvernul Majestății Sale ordonă forțelor sale armate să înceteze focul la ora 24, dacă nu vor fi atacate".

Dacă guvernul dv. va sprijini propunerile cu privire la crearea forțelor armate internaționale a căror sarcină va fi să preîntimpine reluarea operațiunilor militare între Israel și Egipt, să asigure retragerea trupelor israeliene, să ia măsuri necesare pentru curățirea Canalului de Suez și restabilirea navigației pe Canal și să contribuie la reglementarea problemelor privind această regiune, în acest caz dv. veți aduce o contribuție la cauza păcii, pe care o vom saluta.

Scopul nostru este de a găsi o rezolvare pașnică și nu de a duce dispute cu dv. Totuși, nu pot lăsa fără răspuns acuzațiile neîntemeiate cuprinse în mesajul dv.

Ne acuzați că ducem un război îndreptat împotriva independenței naționale a țărilor din Orientul Apropiat și Mijlociu. Noi am dovedit deja absurditatea acestei acuzații, declarînd că sîntem de acord ca Organizația Națiunilor Unite să-și asume sarcina fizică, de menținere a păcii în această regiune. Ne acuzați de atacuri aeriene barbare împotriva orașelor și satelor egiptene. Atacurile noastre aeriene asupra aerodromurilor și altor obiective militare au fost efectuate cu respectarea celor mai stricte măsuri de precauție pentru ca pierderile omenești să fie minime. Este probabil să fi existat și unele victime. Regretăm profund aceasta. Cînd luptele vor înceta pretutindeni se vor putea stabili cifre precise. Sperăm că ele vor fi neînsemnate. In orice caz, ele nu vor putea fi comparate cu jertfele omenești pe care le-au pricinuit și continuă să le pricinuiască forțele armate sovietice în Ungaria. Lumea întreagă știe că în decursul ultimelor trei zile, în Ungaria trupele sovietice reprimă fără milă rezistența eroică din partea mișcării cu adevărat naționale pentru independență, mișcare care declarîndu-și neutralitatea a dovedit că nu reprezintă o primejdie pentru securitatea Uniunii Sovietice. In asemenea momente, nu se cade ca guvernul sovietic să califice drept „barbare" acțiunile guvernului Majestății Sale.

Organizația Națiunilor Unite a cerut guvernului dv. să înceteze orice atacuri armate împotriva poporului ungar, să-și retragă trupele de pe teritoriul ungar și să primească observatori ai Organizației Națiunilor Unite în Ungaria. Răspunsul dv. va da lumii posibilitatea să aprecieze sinceritatea cuvintelor pe care ați găsit de cuviință să le folosiți la adresa guvernului Majestății Sale.

Al dv. sincer,

ANTHONY EDEN

Mesajul lui N. A. Bulganin, adresat lui Anthony Eden

Moscova, Kremlin, 15 noiembrie 1956

Stimate domnule prim-ministru,

Am primit răspunsul dv. la scrisoarea mea din 5 noiembrie în care ne-am exprimat atitudinea față de situația din Orientul Apropiat în legătură cu operațiunile militare ale Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului.

Guvernul sovietic ar vrea să-și exprime satisfacția în legătură cu faptul că acum operațiunile militare din Egipt au încetat. Sîntem mulțumiți că guvernul Angliei a adoptat hotărîrea cu privire la încetarea focului împotriva Egiptului mergînd prin aceasta în întîmpinarea dorinței popoarelor inclusiv a cercurilor largi ale populației chiar din Anglia precum și a hotărîrii sesiunii extraordinare a Adunării Generale a O.N.U. cu privire la încetarea focului și retragerea trupelor engleze, franceze și israeliene de pe teritoriul Egiptului.

Cred că în momentul de față țelul nostru comun este — nu dezlănțuirea unui conflict, ci căutarea unei căi pentru înlăturarea situației primejdioase pentru cauza păcii create în regiunea Orientului Apropiat și Mijlociu, pentru reglementarea pașnică a problemelor nerezolvate. In această ordine de idei, avem o oarecare îngrijorare în legătură cu faptul că, deși focul în Egipt a încetat, retragerea de pe teritoriul egiptean a trupelor Angliei, Franței și Israelului este tărăgănată și, după unele informații, are loc chiar o acumulare de forțe armate în această regiune. Cred că o asemenea situație este primejdioasă. Aceasta poate duce nu la reglementarea, ci la o nouă complicare a situației. Sperăm că din partea dv. nu vor fi întreprinse măsuri care ar putea fi considerate ca o pregătire pentru noi operațiuni militare împotriva Egiptului. Dv. nu veți nega desigur că situația creată în această regiune este extrem de încordată și că nu trebuie semănată furtună, deoarece în condițiile date este suficientă o scînteie, pentru ca acolo să se aprindă din nou focul.

Vă amintiți, desigur ,că în timpul întrevederilor noastre de la Londra, precum și în corespondența personală v-am atras în modul cel mai prietenesc atenția asupra consecințelor primejdioase pentru Anglia în cazul începerii unor operațiuni militare agresive împotriva Egiptului. Regretăm că nu ați dat atunci ascultare acestui lucru. Care a fost însă rezultatul intervenției împotriva Egiptului? Au fost pricinuite numeroase nenorociri Egiptului — au fost distruse orașe și centre populate egiptene, au fost uciși și schilodiți mii de oamenii nevinovați, au fost cauzate avarii serioase Canalului de Suez, au fost cauzate pierderi comerțului și economiei Egiptului.

Prin războiul împotriva Egiptului n-a realizat însă nimic nici Anglia, ea nu a avut decît mari prejudicii de ordin politic cît și economic. Războiul a închis Canalul de Suez pentru vasele Angliei și altor țări, a lipsit Anglia de o mare parte din petrolul Orientului Apropiat, a pus-o în fața unor mari cheltuieli militare și dificultăți economice interne. Războiul a subminat pozițiile internaționale ale Angliei, a trezit ura profundă a popoarelor arabe și a altor popoare din țările Asiei și Africii împotriva statelor care au pășit pe calea agresiunii, a înrăutățit relațiile Angliei cu numeroase țări. Este puțin probabil să se poată pune la îndoială că toate acestea vor avea grele repercusiuni în Anglia încă foarte mult timp.

Mă folosesc, domnule prim-ministru, de acest prilej pentru a dezminți cu hotărîre născocirile răspîndite în Anglia, inclusiv de persoane oficiale, că Uniunea Sovietică ar urmări în regiunea Orientului Apropiat scopuri speciale, îndreptate împotriva intereselor puterilor occidentale.

Guvernul sovietic consideră că pentru restabilirea păcii și liniștei în Orientul Apropiat și pentru lichidarea consecințelor agresiunii împotriva Egiptului este necesar în primul rînd ca guvernele Angliei, Franței și Israelului să retragă imediat de pe teritoriul Egiptului toate trupele invadatoare, așa cum cere guvernul Egiptului și cum prevede hotărîrea sesiunii extraordinare a Adunării Generale a O.N.U.

Considerăm totodată că întrucît din partea Israelului care a săvîrșit agresiunea împotriva Egiptului au fost exprimate în mod fățiș intenții de cotropire în privința statelor arabe, se pune problema ca prin eforturi unite, să se găsească o rezolvare care să pună capăt provocărilor Israelului împotriva statelor arabe, provocări care au avut loc în repetate rînduri în trecut și care au fost condamnate de Consiliul de Securitate — ceea ce ar avea o mare importanță pentru stabilizarea situației în această regiune și pentru lichidarea consecințelor agresiunii împotriva Egiptului.

Dreptatea cere ca Egiptul să fie despăgubit de către Anglia, Franța și Israel pentru pagubele pricinuite în legătură cu distrugerea orașelor și localităților egiptene, cu întreruperea funcționării Canalului de Suez și cu distrugerea instalațiilor sale. Guvernul sovietic consideră că trebuie creată o comisie internațională corespunzătoare cu participarea Egiptului pentru examinarea și satisfacerea cît mai grabnică a pretențiilor legitime ale Egiptului cu privire la despăgubirile pentru pagubele pricinuite de operațiunile militare ale Angliei, Franței și Israelului.

In ce privește problema creării forțelor armate internaționale ale O.N.U., Uniunea Sovietică continuă să fie de părerea că dacă forțele armate ale Angliei, Franței și Israelului vor fi retrase de pe teritoriul Egiptului, nu va fi nevoie de astfel de forțe armate internaționale.

Ținîndu-se seama însă de faptul că guvernul Egiptului și-a dat în principiu consimțămîntul la aceasta, guvernul sovietic nu obiectează împotriva trimiterii forțelor armate ale O.N.U., avînd în vedere că ele pot fi dislocate de ambele părți ale liniei de demarcație dintre Israel și Egipt, linie care a fost stabilită prin acordul de armistițiu. Aceste trupe nu trebuie să staționeze în zona Canalului de Suez pentru că acest lucru ar fi în contradicție cu Convenția din 1888, iar guvernul Egiptului, ca stat suveran, asigură singur ordinea necesară în această regiune. Binențeles că problema dislocării forțelor armate internaționale și a duratei staționării lor pe teritoriul Egiptului trebuie să fie rezolvate numai cu consimțămîntul guvernului egiptean și că din aceste trupe nu pot face parte unități militare ale statelor care au sprijinit agresiunea împotriva Egiptului.

In scrisoarea dv. vă referiți la situația din Ungaria. In această problemă există declarațiile corespunzătoare ale guvernului ungar revoluționar muncitoresc-țărănesc, din care rezultă că, în ciuda mobilizării tuturor forțelor negre ale reacțiunii din interiorul și din afara țării în scopul răsturnării orînduirii democrat-populare din Ungaria și al instaurării regimului hortyst — fascist, acest proiect s-a soldat cu un eșec total. Clasa muncitoare din Ungaria, țărănimea muncitoare, patrioții unguri au barat drumul reacțiunii și au apărat cu onoare cuceririle orînduirii democrat-populare, deși în urma acțiunilor complotiștilor reacționari poporul ungar a fost nevoit din păcate, să aducă sacrificii, să verse sînge.

Este firesc ca atunci cînd în legătură cu pericolul care a planat asupra patriei, guvernul ungar revoluționar muncitoresc-țărănesc să ceară ajutor guvernului sovietic, am considerat de datoria noastră să acordăm acest ajutor.

Continuăm să fim de părere că încercările oricui de a se amesteca în afacerile interne ale Ungariei și problemele relațiilor ei cu Uniunea Sovietică sînt cu totul neîntemeiate și trebuie respinse cu hotărîre.

Cu sinceră stimă,

N. BULGANIN

Excelenței sale Sir Anthony Eden, primul ministru al Marii Britanii

Londra.

★

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite schimbul de mesaje între N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Guy Mollet, președintele Consiliului de Miniștri al Franței.

La 6 noiembrie, pe numele lui D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., s-a primit o scrisoare din partea lui M. Dejan, ambasadorul Franței în U.R.S.S., la care era anexat mesajul lui Guy Mollet, președintele Consiliului de Miniștri al Franței, adresat lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

La 15 noiembrie, A. A. Gromîko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., a înmînat lui M. Dejan ambasadorul Franței la Moscova, mesajul de răspuns al lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., adresat lui Guy Mollet, președintele Consiliului de Miniștri al Franței.

Mesajul lui Guy Mollet, adresat lui N. A. Bulganin

6 noiembrie 1956

Domnule președinte,

Am luat cunoștință de scrisoarea pe care mi-ați adresat-o la 5 noiembrie și vă răspund cu aceeași sinceritate.

Ca și dv., îmi dau seama de riscul serios pe care îl implică în condițiile actuale folosirea forței. Ca și dv. doresc ca lumea să se bucure din nou de pacea la care năzuiește.

Mă îndoiesc totuși, domnule președinte, că actuala situație poate fi clarificată prin folosirea amenințărilor și aluziilor la posibilitățile armei cu mare rază de acțiune. Mă îndoiesc pe de altă parte, că guvernul sovietic poate avea autoritatea necesară de a-și exprima compasiunea în legătură cu „sîngele nevinovat care a curs" in timp ce în urma acțiunilor acestui guvern sîngele a curs șiroaie în Ungaria.

Ca și dv., domnule președinte, doresc ca acțiunile militare să înceteze, și ca toate guvernele cu răspundere să renunțe definitiv la folosirea forței. Operațiunile pe care am fost nevoiți să le întreprindem și al căror caracter conștient și strict limitat se pare că dv. le apreciați inexact, nu sînt operațiuni militare împotriva Egiptului, acestea sînt operațiuni destinate numai înlăturării cîtorva aspecte ale situației lipsite în permanență de securitate, situație care s-a ivit în Orientul Apropiat în special în urma sprijinului acordat de unele guverne, inclusiv al dv., guvernului egiptean. In realitate, este clar că guvernul egiptean, în decurs de cîteva luni, a făcut orice pentru ca în această regiune să domnească o situație lipsită de securitate și că în ciuda îndelungatelor tratative pe care le-am dus, dorind să se obțină o rezolvare satisfăcătoare pentru toți a problemei Suezului, acest guvern a refuzat orice acord acceptabil.

Sînt convins că dacă U.R.S.S. ar fi exercitat la Cairo o influență de frînare în conformitate cu politica slăbirii încordării și politica păcii pe care el a proclamat-o, evenimentele ar fi luat cu totul altă întorsătură. Îngăduiți-mi să adaug că dacă U.R.S.S. ar dori într-adevăr să impună respectarea prestigiului Națiunilor Unite i-ar fi ușor să pună capăt, în conformitate cu rezoluția Adunării Generale, operațiunii pe care ea o desfășoară în Ungaria încălcînd legile umanitarismului, dreptății și ale dreptului.

Față de Orientul Apropiat poziția Franței constă în următoarele: Sîntem gata să consimțim la încetarea definitivă a focului de îndată ce o dorință similară va fi exprimată de statul Israel și de Egipt și de îndată ce forțele internaționale a căror constituire a fost hotărîtă de Organizația Națiunilor Unite vor fi în stare să îndeplinească sarcinile care le-au fost trasate în conformitate cu punctele 1, 3 și 4 ale rezoluției din 2 noiembrie a Adunării Generale, ne exprimăm totodată dorința ca Consiliul de Securitate să se întrunească la nivelul miniștrilor în scopul elaborării condițiilor pentru încetarea definitivă a focului și reglementarea problemelor privind Orientul Apropiat.

Imi exprim dorința, domnule președinte, ca guvernul U.R.S.S. să-și precizeze poziția în conformitate cu importanța răspunderii care îi revine și vă rog domnule președinte, să primiți asigurările înaltei mele stime.

GUY MOLLET

Mesajul lui N. A. Bulganin, adresat lui Guy Mollet

Moscova, Kremlin, 15 noiembrie 1956.

Stimate domnule președinte,

Am primit mesajul dv., în legătură cu scrisoarea mea din 5 noiembrie în care am expus poziția guvernului sovietic în problema situației din Orientul Apropiat. După mesajul dv. am primit informația despre hotărîrea guvernului Franței de a înceta focul în Egipt.

Guvernul Uniunii Sovietice a întîmpinat cu satisfacție știrea cu privire la încetarea focului în Egipt. Sîntem mulțumiți că guvernul Franței a adoptat hotărîrea cu privire la încetarea focului împotriva Egiptului, mergînd astfel în întîmpinarea dorinței popoarelor, inclusiv a cercurilor largi ale populației din însăși Franța, precum și cererii sesiunii extraordinare a Adunării Generale a O.N.U. cu privire la încetarea focului și retragerea trupelor engleze, franceze și israeliene de pe teritoriul Egiptului.

Considerăm că în prezent trebule depuse eforturi pentru a găsi posibilități de a lichida situația primejdioasă care s-a creat în regiunea Orientului Apropiat și Mijlociu în urma agresiunii neprovocate a Franței, Angliei și Israelului împotriva Egiptului și pentru a nu se întreprinde nimic ce ar putea duce la complicarea situației. Nu vă ascund că în această ordine de idei unele fapte ne stîrnesc o serioasă îngrijorare.

Deși focul în Egipt a încetat, totuși se mai tărăgănează retragerea de pe teritoriul Egiptean a trupelor care l-au invadat, iar după unele date, are loc o acumulare de forțe armate anglo-franceze în această regiune. Este puțin probabil să se poată pune la îndoială că aceasta poate duce la agravarea încordării, iar nu la reglementarea pașnică a problemei spre care trebuie, binențeles, să năzuim. Ne exprimăm speranța că guvernul francez nu va întreprinde măsuri care ar putea fi apreciate ca pregătirea unor noi operațiuni militare împotriva Egiptului. Nu veți nega probabil că situația, creată în această regiune, este extrem de încordată și că nu trebuie să se semene furtună, deoarece în condițiile date este suficient o scînteie, pentru ca acolo să se aprindă din nou focul.

Aș vrea să amintesc că în corespondența personală, v-am atras încă recent în modul cel mai prietenesc atenția asupra faptului că dacă Franța și Anglia vor începe un război împotriva Egiptului, aceasta nu poate să nu aibă consecințe deosebit de grele, în primul rînd pentru Franța și Anglia. Și într-adevăr, operațiunile militare împotriva Egiptului, care au durat doar cîteva zile, au provocat deja mari distrugeri Canalului de Suez, au dus la dezorganizarea livrărilor de petrol din țările Orientului Apropiat și Mijlociu, la imense prejudicii economice pentru Franța și numeroase alte țări ale Europei occidentale.

Nu mai vorbesc de faptul că războiul agresiv împotriva Egiptului a dat o lovitură puternică pozițiilor internaționale ale Franței, a provocat ura adîncă a popoarelor din Orient față de statele agresoare, a înrăutățit în mod vădit relațiile Franței cu multe state. Războiul nu a adus și nu a putut aduce Franței nimic bun, în mod inevitabil el va avea încă mult timp repercusiuni grele în Franța.

Trupele Franței, Angliei și Israelului, care au invadat teritoriul Egiptului iubitor de pace, au adus desigur numeroase nenorociri populației Egiptului, prejudicii mari economiei acestui stat care apără cauza justă a libertății și independenței sale naționale, toate acestea nu au contribuit însă cituși de puțin la gloria armatei franceze și ale celorlalte state care au atacat Egiptul.

Aș vrea, domnule președinte, să folosesc acest prilej pentru a dezminți cu hotărîre născocirile răspîndite în Franța inclusiv de persoane oficiale, că Uniunea Sovietică ar urmări în regiunea Orientului Apropiat scopuri speciale îndreptate împotriva intereselor puterilor occidentale.

Guvernul sovietic consideră că pentru restabilirea păcii și liniștei în Orientul Apropiat și Mijlociu și pentru lichidarea consecințelor agresiunii împotriva Egiptului, este necesar în primul rînd ca trupele franceze, engleze și israeliene să fie imediat retrase de pe teritoriul Egiptului, așa cum cere guvernul egiptean și face apel hotărîrea sesiunii extraordinare speciale a Adunării Generale a O.N.U.

Intrucît Israelul a săvîrșit repetate atacuri neprovocate împotriva țărilor arabe, așa cum s-a menționat într-o serie de hotărîri ale Consiliului de Securitate, și ținînd seama de agresiunea armată a acestui stat împotriva Egiptului, trebuie găsită prin eforturi comune o rezolvare care să excludă pe viitor posibilitatea unor noi provocări ale Israelului împotriva statelor arabe vecine, provocări care au fost condamnate în repetate rînduri prin hotărîrile Consiliului de Securitate. Aceasta ar contribui la stabilizarea situației în această zonă și ar avea o mare importanță pentru lichidarea consecințelor agresiunii împotriva Egiptului.

De asemenea nu se poate trece cu vederea faptul că în urma operațiunilor militare Egiptului i-au fost aduse mari pagube materiale. Va fi just de aceea ca Egiptul să primească din partea Franței, Angliei și Israelului o compensație corespunzătoare în legătură cu distrugerea orașelor și localităților egiptene, cu încetarea navigației pe Canalul de Suez și deteriorarea instalațiilor sale. Considerăm că ar trebui creată o comisie internațională cu participarea Egiptului pentru examinarea pretențiilor corespunzătoare ale Egiptului, asigurîndu-se satisfacerea lor rapidă.

In ceea ce privește dorința dv. de a se convoca Consiliul de Securitate la nivelul miniștrilor, guvernul sovietic nu obiectează împotriva acestui lucru.

In legătură cu problema creării forțelor armate internaționale ale O.N.U., abordată de dv. aș dori să vă comunic că Uniunea Sovietică continuă să fie de părere că dacă forțele armate ale Franței, Angliei și Israelului vor fi retrase de pe teritoriul Egiptului, nu va fi nevoie de astfel de forțe armate internaționale. Ținîndu-se însă seama de faptul că guvernul egiptean și-a dat în principiu consimțămîntul la aceasta, guvernul sovietic nu obiectează împotriva trimiterii forțelor armate ale O.N.U., avînd în vedere că acestea pot fi dislocate de ambele părți ale liniei de demarcație dintre Israel și Egipt linie care a fost stabilită prin acordul de armistițiu.

Forțele armate internaționale nu trebuie dislocate în zona Canalului de Suez, întrucît acest lucru ar contraveni Convenției din 1888 și întrucît guvernul egiptean asigură singur ordinea necesară în această zonă. Este de la sine înțeles că problema trimiterii forțelor armate internaționale în Egipt, precum și problema prezenței lor temporare pe teritoriul Egiptului, trebuie să fie rezolvate numai cu consimțămîntul guvernului egiptean. Este evident de asemenea că în aceste forțe armate internaționale nu pot fi incluse unități militare ale statelor care au sprijinit agresiunea împotriva statului egiptean.

In scrisoarea dv. abordați problema situației din Ungaria. Vă sînt probabil cunoscute declarațiile în această problemă ale guvernului ungar revoluționar muncitoresc-țărănesc. Din aceste declarații rezultă că forțele reacționare din interiorul Ungariei ajutate de forțele din afară ale reacțiunii au încercat să folosească în scopurile lor antipopulare, nemulțumirea justificată a unor pături ale populației din Ungaria, scopuri care aveau în vedere lichidarea orînduirii democrat-populare și a cuceririlor socialiste ale oamenilor muncii din Ungaria și instaurarea regimului horthysto-fascist. Clasa muncitoare din Ungaria, țărănimea muncitoare, patrioții unguri, au luat însă măsuri hotărîte pentru a zdrobi bandele înarmate ale complotiștilor care au început o teroare sîngeroasă de masă împotriva adepților socialismului și democrației din Ungaria.

Este firesc ca Uniunea Sovietică socialistă să fi răspuns la chemarea guvernului ungar revoluționar muncitoresc-țărănesc de a acorda ajutorul necesar pentru a apăra cuceririle orînduirii democrat-populare.

Considerăm că orice încercări de amestec în treburile interne ale Ungariei sau în relațiile ei cu țara noastră sînt cu totul lipsite de temei și noi le respingem cu hotărîre. Sîntem convinși că sprijinirea sub orice formă a reacțiunii ungare și internaționale, care speră să restaureze orînduirea burghezo-moșierească în Ungaria, nu are nimic comun cu socialismul și democrația ale căror idealuri, după cum ne-ați declarat la Moscova, vă însuflețesc.

Ne vine greu, domnule președinte, să înțelegem, că încercați să luați apărarea dușmanilor fățiși ai socialismului și democrației — complotiștii hortyști-fasciști — și în același timp stimulați și acoperiți chiar cu numele dv. masacrele sîngeroase ale trupelor coloniale franceze împotriva populației lipsită de apărare din Algeria, care duce o luptă dreaptă pentru independența sa națională și libertate.

Cu sinceră stimă,

N. BULGANIN

Excelenței sale Domnului Guy Mollet Președintele Consiliului de Miniștri al Franței

Paris

★

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite schimbul de mesaje dintre N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și Ben Gurion, primul ministru al Israelului.

La 8 noiembrie, directorul general al Ministerului Afacerilor Externe al Israelului, a remis însărcinatului cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. la Tel Aviv, mesajul adresat de Ben Gurion, primul ministru al Israelului, lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

La 15 noiembrie, A. A. Gromîko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., a înmînat lui A. Șluș însărcinatul cu afaceri adinterim al statului Israel la Moscova, mesajul de răspuns adresat de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., lui Ben Gurion, primul ministru al Israelului.

Mesajul lui Ben Gurion, adresat lui N. A. Bulganin

8 noiembrie 1956.

Domnule președinte al Consiliului de Miniștri,

Am primit mesajul dv. din 5 noiembrie 1956. L-am citit cu atenție și regret că trebuie să remarc că unele teze se bazează pe informațiile incomplecte și neprecise pe care le-ați primit.

Cu peste 2 ani în urmă, conducătorul egiptean a organizat o forță specială sub denumirea „Feidan", al cărei scop este să treacă pe ascuns frontierele țării noastre și să asasineze cetățeni care lucrează pe ogoare, care călătoresc pe șosele și care se află în casele lor. La început, aceste grupuri au acționat numai în regiunile ocupate de Egipt, ca de pildă, regiunea Gaza. Apoi, el a organizat asemenea grupuri de asasini în Iordania, Liban și Siria, și viața agricultorilor noștri de-a lungul frontierei este zilnic expusă atacurilor lor asasine. In timpul crizei Suezului, activitatea acestor grupuri a încetat. Dar acum trei săptămîni, activitatea lor s-a intensificat.

In ordinul din 15 februarie 1956, al comandantului diviziei a 3-a egiptene din Sinai, general-maior Ahmed Salem (potrivit fotocopiei anexate) se spune printre altele: „Fiecare comandant trebuie să se pregătească și să pregătească pe subalternii săi pentru o campanie inevitabilă împotriva Israelului în vederea îndeplinirii înaltului nostru scop, și anume: nimicirea Israelului și lichidarea sa în cel mai scurt timp posibil în luptele cele mai crunte și aprige".

Incălcînd Carta Națiunilor Unite, conducătorul Egiptului a organizat un boicot economic împotriva Israelului. El a instituit blocada libertății noastre de navigație pe Canalul de Suez și în strîmtorile Eilat și, timp de cinci ani, a încălcat hotărîrea Consiliului de Securitate cu privire la libertatea trecerii vaselor israeliene prin Canalul de Suez. După ce Consiliul de Securitate a interzis din nou la 13 octombrie a.c. orice discriminare fățișă sau camuflată în ce privește libertatea navigației pe Canalul de Suez, conducătorul Egiptului a declarat că discriminarea față de Israel va continua.

Aproape cu două săptămîni în urmă, conducătorul egiptean a încheiat un pact militar cu Iordania și Siria împotriva Israelului.

In urma acestui fapt, acțiunea pe care am întreprins-o la sfîrșitul lunii octombrie, a decurs din necesitatea autoapărării și nu a fost o acțiune dictată de o voință străină, așa cum vi s-a spus. Răspunzînd la apelul Adunării Generale a O.N.U. am încetat focul și în ultimele cîteva zile între noi și Egipt nu există nici un conflict armat.

Ieri am declarat în Knesset în numele guvernului Israelului că sîntem gata să începem imediat tratative directe cu Egiptul pentru realizarea unei păci trainice, fără condiții preliminare, și fără nici un fel de constrîngeri.

Sperăm că toate statele iubitoare de pace, în special cele care au relații de prietenie cu Egiptul, vor folosi întreaga lor influență asupra Egiptului, pentru a se ajunge fără noi tărăgăneli, la tratative pașnice.

In încheiere sînt nevoit să-mi exprim uimirea și regretul în legătură cu amenințarea conținută în mesajul dv. în ce privește existența și bună starea Israelului. Politica noastră externă este dictată de nevoile noastre vitale și de dorința noastră fierbinte de pace. Ea nu este hotărîtă și nu va fi hotărîtă de nici un fel de factor extern. Ca stat suveran, ne alegem singuri calea și sîntem alături de toate celelalte popoare iubitoare de pace din lume, în lupta pentru relații pașnice și dreptate în regiunea noastră și în întreaga lume.

DAVID BEN GURION

Mesajul lui N. A. Bulganin, adresat lui Ben Gurion

Moscova, Kremlin, 15 noiembrie 1956

Domnule prim ministru,

Am primit scrisoarea dv. din 8 noiembrie. In afară de aceasta dispunem de textele declarațiilor oficiale făcute de conducătorii guvernului israelian în ultimele zile și care permit să se aprecieze poziția Israelului în legătură cu situația creată în prezent în regiunea Orientului Apropiat și Mijlociu.

Poziția guvernului sovietic în problema situației din această regiune a fost expusă în scrisoarea pe care v-am adresat-o la 5 noiembrie.

Intrucît în scrisoarea dv. de răspuns încercați să apărați acțiunile întreprinse de Israel împotriva Egiptului, sînt nevoit să vă răspund pe scurt la argumentele dv.

In scrisoarea dv. afirmați că invadarea de către forțele armate ale Israelului a teritoriului Egiptului ar fi decurs din necesitatea autoapărării invocînd că din partea teritoriului egiptean ar exista vreo primejdie pentru Israel. In realitate, așa cum se arată într-o serie de hotărîri ale Consiliului de Securitate, nu statele arabe ci Israelul a fost vinovat de numeroase atacuri armate împotriva teritoriului țărilor arabe vecine. Consiliul de securitate și-a exprimat îngrijorarea profundă în legătură cu neîndeplinirea de către guvernul israelian a obligațiilor ce-i revin în baza acordului de armistițiu și a făcut apel la guvernul Israelului să îndeplinească pe viitor aceste obligații sub amenințarea aplicării de sancțiuni corespunzătoare Israelului, potrivit Cartei O.N.U.

De altfel și afirmațiile dv. că Israelul ar fi întreprins agresiunea armată împotriva Egiptului întrucît din partea Egiptului, l-ar fi amenințat o primejdie înseamnă prin ele însele că guvernul Israelului nu dorește să țină seama de prevederile Cartei O.N.U. care interzice statelor membre ale O.N.U. să folosească forța și care cere reglementarea litigiilor dintre ele exclusiv prin mijloace pașnice.

Guvernul sovietic nu poate trece cu vederea faptul că guvernul Israelului nu numai că nu a dat urmare apelului Adunării Generale a O.N.U. cu privire la încetarea imediată a focului și cu privire la retragerea trupelor care au invadat Egiptul, dar și-a declarat chiar fățiș intențiile anexioniste față de Egipt, planurile cotropitoare de anexare la Israel a regiunii Gaza, a peninsulei Sinai, a insulelor Tiran și Sanafir din golful Akaba. In cuvîntarea pe care ați rostit-o la 7 noiembrie în parlamentul israelian ați vorbit de asemenea despre nevalabilitatea acordurilor de armistițiu încheiate de Israel cu statele arabe.

Merită atenție faptul că, fiind chiar nevoit să adopte hotărîrea cu privire la retragerea trupelor sale de pe teritoriul egiptean, guvernul Israelului încearcă totuși să condiționeze îndeplinirea acestor cereri de încheierea „unor acorduri satisfăcătoare cu O.N.U." în ce privește întrarea forțelor internaționale „în zona Canalului de Suez", care este după cum se știe, o parte inalienabilă a statului egiptean suveran.

Toate acestea sînt în contradicție flagrantă cu afirmația cuprinsă în scrisoarea dv. că politica guvernului Israelului este dictată de „dorința de pace" și de „necesitățile vitale" ale Israelului.

Guvernul sovietic este convins că actuala politică a Israelului, care se orientează spre ațîțarea urii împotriva arabilor și spre reprimarea lor, este în fapt primejdioasă pentru cauza păcii generale și fatală pentru Israel.

In realitate, după cum au confirmat ultimele evenimente, o asemenea politică corespunde doar intereselor forțelor externe, care năzuiesc să restabilească orînduirea colonială în această regiune, dar, după convingerea noastră profundă, ea este străină intereselor tuturor popoarelor din Orientul Apropiat și Mijlociu, fără excepție.

Guvernul sovietic a avertizat guvernul Israelului asupra consecințelor primejdioase pentru Israel în cazul începerii operațiunilor militare agresive împotriva statelor arabe. Regretăm că nu ați dat ascultare acestui avertisment.

In urma agresiunii dezlănțuite de Israel împotriva Egiptului au fost distruse orașe și centre populate egiptene, au fost uciși și schilodiți mii de oameni nevinovați, au fost aduse prejudicii căilor de comunicație, comerțului și economiei Egiptului. Dar ce a obținut Israelul? Numai un orb nu vede că agresiunea nu a adus Israelului nimic bun.

Agresiunea împotriva Egiptului a subminat fără îndoială pozițiile internaționale ale Israelului, a suscitat ura profundă față de el a popoarelor arabe și a celorlalte popoare din Orient, a înrăutățit relațiile Israelului cu multe state, a provocat noi greutăți economice și de alt ordin în țară.

Guvernul sovietic ia notă de faptul că guvernul Israelului a încetat focul, iar apoi a declarat că va retrage trupele israeliene de pe teritoriul egiptean. Este de la sine înțeles că forțele armate ale Israelului trebuie să fie retrase imediat de pe teritoriul Egiptului.

Totodată, în scopul stabilizării situației în regiunea Orientului Apropiat și al lichidării urmărilor agresiunii împotriva Egiptului, guvernul sovietic consideră necesar să se ia măsuri care ar exclude posibilitatea unor noi provocări ale Israelului împotriva statelor vecine și care ar asigura o pace trainică și liniște în Orientul Apropiat.

Dreptatea cere de asemenea ca Egiptul, victima unei agresiuni neprovocate, să fie despăgubit de către Israel precum și de către Anglia și Franța pentru daunele pricinuite de distrugerea orașelor și localităților egiptene, de încetarea funcționării Canalului de Suez și de distrugerea instalațiilor acestuia. In același timp, Israelul este obligat să înapoieze Egiptului toate bunurile luate de pe teritoriul Egiptean de către forțele armate ale Israelului, care l-au invadat.

Forțele armate ale O.N.U. la a căror creare a consimțit guvernul egiptean, după cum rezultă din hotărîrea O.N.U. trebuie să fie dislocate de ambele părți ale liniei de demarcație dintre Israel și Egipt, stabilită prin acordul de armistițiu.

Aș dori, domnule prim ministru, să-mi exprim speranța că guvernul Israelului va trage concluziile corespunzătoare din învățămintele ultimelor evenimente, concluzii care decurg pentru Israel din participarea sa la agresiunea împotriva Egiptului.

N. BULGANIN

Excelenței Sale Domnului Ben Gurion Primul Ministru al Statului Israel

Tel Aviv

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.50.10. Secția scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

STAS — 3452 — 52